

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.3.12.
COM(2018) 94 final

2018/0043 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a
2009/65/EK irányelv és a 2014/59/EU irányelv módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2018) 50} - {SWD(2018) 51}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A Bizottság ma elfogadta a tőkepiaci unió elmélyítését célzó intézkedéscsomagot és „A tőkepiaci unió megvalósítása 2019-ig – itt az idő a végrehajtás felgyorsítására” című közleményt. A jelen javaslat mellett a csomag a következőket tartalmazza: javaslat a befektetési alapok határon átnyúló forgalmazásának megkönnyítésére, javaslat a követelésengedményezés harmadik felekre gyakorolt hatásai tekintetében alkalmazandó jogról; valamint közlemény az értékpapírügyletek tulajdonjogi hatásai tekintetében alkalmazandó jogról.

A fedezett kötvények olyan, hitelintézetek által kibocsátott adósságkötelezvények, amelyeket olyan elkülönített eszközhalmazzal biztosítanak, amelyet a kötvénytulajdonosok elsőbbségi hitelezőként közvetlenül vehetnek igénybe. A kötvénytulajdonosok ugyanakkor továbbra is jogosultak nem elsőbbségi hitelezőként követelést támasztani a kibocsátó gazdálkodó egységgel szemben. Ezt a fedezeti halmazzal, illetve a kibocsátóval szembeni kettős követelést „kettős fedezeti” mechanizmusnak nevezik.

A fedezett kötvényeket hitelintézetek bocsátják ki, és a fedezett kötvények mint olyanok az európai bankok fontos és hatékony finanszírozási forrásai. Megkönnyítik a jelzáloghitelek és a közszektornak nyújtott hitelek finanszírozását, és ezáltal tágabb értelemben előmozdítják a hitelezést. Más banki finanszírozási forrásokkal – például az eszközfedezetű értékpapírokkal – szemben a fedezett kötvények jelentős előnye, hogy a kockázatot a bankok a saját mérlegükben viselik, és a befektetők közvetlenül a bankkal szemben érvényesíthetik követeléseiket. A fedezett kötvények ezért nemcsak a banki hitelkihelyezés kibővítését teszik lehetővé, hanem biztonságosságát is fokozzák. Nem utolsósorban emiatt teljesítettek jól a fedezett kötvények más finanszírozási eszközökhöz képest a pénzügyi válság idején. A többi finanszírozási csatorna kiapadásakor is megbízható és stabil finanszírozási forrásnak bizonyultak az európai bankok számára.

A fedezett kötvényekre vonatkozó uniós szintű támogató keretszabályozás létrehozása – különösen a kevésbé fejlett piacokon – előmozdítaná e kötvények stabil és költséghatékony finanszírozási forrásként történő igénybevételét a hitelintézetek számára, és a tőkepiaci unió célkitűzéseivel összhangban elősegítené a reálgazdaság finanszírozását. A befektetőknek ugyanakkor a támogató keretszabályozás szélesebb körű és biztonságosabb befektetési lehetőségeket kínálna, és segítené megőrizni a pénzügyi stabilitást. Ezeket a szabályokat a tagállamoknak át kell ültetniük, biztosítva, hogy a fedezett kötvényekre vonatkozó nemzeti keretszabályozások megfeleljenek az e javaslatban előírt, elveken alapuló követelményeknek. Európában tehát minden fedezett kötvénynek eleget kell majd tennie az e javaslatban meghatározott harmonizációs minimumkövetelményeknek.

A fedezett kötvényekre vonatkozó támogató keretszabályozás a Bizottság 2018. évi munkaprogramjában¹ szerepel. Az Unió helyzetéről szóló legutóbbi beszédét követő szándéknyilatkozatban az Európai Bizottság elnöke megerősítette, hogy a mélyebb és méltányosabb belső piac biztosítása érdekében 2018 végéig el kell indítani vagy meg kell valósítani a fedezett kötvényekre vonatkozó támogató keretet². A Bizottság ezt a szándékát a

¹ COM(2017) 650.

² Európai Bizottság (2017). „Az Unió helyzete 2017-ben: Szándéknyilatkozat Antonio Tajani elnök és Jüri Ratas miniszterelnök számára”.

tőkepiaci uniós cselekvési terv 2017. júniusi féldős felülvizsgálata³ során szintén megerősítette.

A fedezett kötvények nem egyformán fejlettek az egységes piacon belül – egyes tagállamokban kifejezetten nagy jelentőséggel bírnak, míg másokban kevésbé. Ráadásul az uniós jog csak részben szabályozza a fedezett kötvényeket. Jóllehet alacsonyabb kockázatra való tekintettel több szempontból is kedvezményes prudenciális és szabályozási kezelésben részesülnek (például az ilyen eszközökbe befektető bankoknak nem kell akkora tőkebázist elkülöníteniük, mint ha más eszközökbe fektetnének), az uniós jog nem határozza meg átfogóan, hogy mi is minősül fedezett kötvénynek. Az uniós jog annyit mond ki, hogy kedvezményes kezelés a 2009/65/EK irányelvben⁴ meghatározott fedezett kötvényeknek biztosítható. Ez a fogalommeghatározás azonban sajátos céllal készült – az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) befektetési körének korlátozása érdekében –, ám a tőkepiaci unió tágabb értelemben vett célkitűzéseinek már nem felel meg.

A fedezett kötvényekre vonatkozó uniós jogszabályi keret várhatóan kibővítené a hitelintézetek reálgazdaság-finanszírozási kapacitását, és az Unió teljes területén hozzájárulna a fedezett kötvények fejlődéséhez, különös tekintettel azokra a tagállamokra, amelyekben ezeknek jelenleg egyáltalán nincsen piaca.

A keretszabályozás fokozná továbbá a tőke és a beruházások határokon átnyúló áramlását. Ezáltal hozzájárulna a tőkepiaci unióhoz és különösen annak előmozdításához, hogy a hitelintézetek képesek legyenek támogatni a tágabb értelemben vett gazdaságot. A bankok számára biztonságos és hatékony finanszírozási eszközök széles körének rendelkezésre állását biztosítaná.

A keretszabályozás egy irányelvből és egy rendelethől áll – a két eszköz egységes csomagnak tekintendő.

Ez az irányelvjavaslat meghatározza a fedezett kötvények fő elemeit, és ezzel a prudenciális szabályozás céljaira egységes és kellően részletes hivatkozási alapként az összes pénzügyi szektorban alkalmazandó általános definíciót szolgáltat. Megállapítja az eszköz strukturális jellemzőit, létrehozza a kifejezetten a fedezett kötvényekre vonatkozó közfelügyeletet, az „európai fedezett kötvény” logó használatának szabályait és az illetékes hatóságok fedezett kötvények területére vonatkozó közzétételi kötelezettségeit.

A rendeletjavaslat elsősorban az 575/2013/EU rendelet (tőkekövetelmény-rendelet) 129. cikkét módosítja. A módosítások a jelenlegi prudenciális kezelésből indulnak ki, de további követelményeket állapítanak meg a minimális túlfedezet és a helyettesítő eszközök vonatkozásában. A módosítások erősítenék a fedezett kötvényeknek biztosítható kedvezményes tőkekövetelményekre vonatkozó előírásokat.

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javaslat annak a már megkezdett munkának a része, amelynek célja, hogy a fedezett kötvények megfelelő minőségűek legyenek ahhoz, hogy ez indokolja folyamatos kedvezményes kezelésüket.

³ COM(2017) 292.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

A javaslat azon a már megkezdett munkán alapul, amelyet az Európai Bankhatóság (EBH) a fedezettkötvény-kibocsátás bevált módszereinek meghatározására végez⁵. Ez a munka az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) ajánlására indult, amely szerint azonosítani kell és nyomon kell követni a bevált módszereket annak biztosítása érdekében, hogy az Unió teljes területén létrejőjenek a fedezett kötvények szilárd és következetes keretszabályai⁶.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A Bizottság fő célkitűzései közé tartozik a beruházások és a munkahelyteremtés ösztönzése. A Bizottság több kezdeményezést is elindított annak biztosítására, hogy ehhez a pénzügyi rendszer maradéktalanul hozzájáruljon. Ezek közül az első a tőkepiaci unió, amely az európai növekedés érdekében több, a finanszírozási források mobilizálására irányuló kezdeményezést is magában foglal. A fedezett kötvényekre a tőkepiaci unió összefüggésében kell tekinteni, mivel jelenleg a legjelentősebb európai finanszírozási csatorna messze a bankfinanszírozás, és a tőkepiaci unió egyik intézkedése annak előmozdítására irányul, hogy a bankok képesek legyenek még jobban támogatni a tágabb értelemben vett gazdaságot. A fedezett kötvények az európai bankok számára hatékony és stabil finanszírozási eszközt jelentenek. A fedezett kötvények összehangolására irányuló jogszabályi keretet tehát ebben a tágabb értelemben vett szakpolitikai összefüggésben kell vizsgálni.

A Bizottság másik jelentős pénzügyi piaci célkitűzése annak biztosítása, hogy a banki tőkekövetelmények tükrözzék a bankok mérlegében szereplő eszközökhöz kapcsolódó kockázatokat. A tőkekövetelmény-rendelet követelményei ennek megfelelően biztosítják, hogy a legkedvezőbb kezelésben részesülő fedezett kötvények egységesen magas szintű befektetvédelemmel rendelkezzenek. Mivel azonban az uniós jog nem határozza meg átfogóan, hogy mi minősül valójában fedezett kötvénynek (lásd fent), harmonizációra van szükség annak biztosításához, hogy a fedezett kötvények az egész Unióban hasonló strukturális tulajdonságokkal rendelkezzenek, és így összhangban álljanak a vonatkozó prudenciális követelményekkel. A fedezett kötvények harmonizációja tehát összhangban áll a Bizottság által a pénzügyi piacok szabályozása során megvalósítani kívánt, pénzügyi stabilitásra irányuló célkitűzéssel.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) felhatalmazza az európai intézményeket a belső piac megteremtését és működését célzó megfelelő intézkedések elfogadására (EUMSZ 114. cikk). Ez a felhatalmazás kiterjed a fedezettkötvény-piacok működését szabályozó jogszabályokra is, mivel azok a pénzügyi piacok működését szabályozó általános jogszabályok részei.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Mivel a fedezett kötvények strukturális jellemzőit jelenleg főként a nemzeti jogszabályok határozzák meg, az ilyen kötvények uniós jog szerinti kedvezményes kezelését gyakorlatilag

⁵ *Jelentés a fedezett kötvényekre vonatkozó uniós keretszabályozásokról és tőkekövetelményekről*, EBH (2014);

Jelentés a fedezett kötvényekről – ajánlások a fedezett kötvényekre vonatkozó Unión belüli keretszabályozások összehangolására, EBH (2016)

⁶ Az Európai Rendszerkockázati Testület ajánlása (2012. december 20.) a hitelintézetek finanszírozásáról (ESRB/2012/2) (HL C 119., 2013.4.25., 1. o.).

különböző típusú termékekre alkalmazzák. A fedezett kötvények közös uniós keretrendszerének kialakításához uniós intézkedés szükséges, ezzel biztosítva, hogy az ilyen kötvények strukturális jellemzői összhangban legyenek az uniós kedvezményes kezelést indokoló kockázati jellemzőkkel. A közös keretrendszer kialakítására irányuló uniós intézkedés továbbá azért is szükséges, hogy a tőkepiaci unió célkitűzéseit szem előtt tartva Unió-szerte elősegítse a fedezettkötvény-piacok fejlődését és támogassa a határon átnyúló befektetéseket.

- **Arányosság**

Amint azt a kísérő hatásvizsgálat is bemutatta, az előnyben részesített alternatíva (a nemzeti rendszereken alapuló minimális harmonizáció) várhatóan észszerű ráfordítás mellett éri el a kezdeményezés legtöbb célkitűzését. Ez az alternatíva megfelelő egyensúlyt teremt a tagállami sajátosságok figyelembevételéhez szükséges rugalmasság és az uniós szintű koherenciához szükséges egységesség között. Ez az alternatíva valósítja meg a legeredményesebben a célkitűzéseket, miközben minimalizálja az átállással járó zavarokat és költségeket. A csomag alapjául szolgáló megközelítés alapvető célja, hogy ne zavarja meg a jól működő, érett nemzeti rendszereket, és egyúttal a fedezett kötvények fokozottabb használatára ösztönözzön. A javaslat a kibocsátókra és a piacokra háruló költségek csökkentése érdekében a meglévő fedezett kötvényekhez kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket is tartalmaz. A várható költségek a hatásvizsgálat szerint arányosnak tekinthetők a várható előnyökkel.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A fedezett kötvények uniós szintű harmonizált jogi keretének létrehozására az irányelv a megfelelő eszköz. Ez az irányelv elveken alapul, részletes rendelkezéseket csak az annak biztosításához szükséges minimális mértékben tartalmaz, hogy az egységes piac egészében egy általános és alapvető strukturális szabálykészlet érvényesüljön. A tagállamok bizonyos fokú szabadságot élveznek majd az irányelvben meghatározott elvek átültetését szolgáló nemzeti jog kialakításában.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A fedezett kötvényekre vonatkozó kezdeményezés olyan területhez tartozik, amelynek jelentős részét az uniós jog jelenleg nem szabályozza.

Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk

A Bizottság a javaslat előkészítése során többször is konzultált az érdekelt felekkel, különösen az alábbiak keretében:

- i. nyilvános konzultáció a fedezett kötvényekről (2015. szeptember – 2016. január 6.);
- ii. bevezető hatásvizsgálat közzététele (2017. június 9.);
- iii. a Bizottság banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportjának (EGBPI) két ülése és a Pénzügyi Szolgáltatásokkal Foglalkozó Bizottság (FSC) egy ülése.

A tőkepiaci uniós cselekvési terv értelmében a nyilvános konzultáció célja a nemzeti fedezettkötvény-piacok hiányosságainak és sebezhetőségeinek értékelése, valamint az európai keretszabályozás bevezetésével járó előnyök felmérése volt. Jóllehet a válaszadók aggályuknak adtak hangot azt illetően, hogy az egyenmegoldáson alapuló harmonizáció árthat a jól működő piacoknak és csökkentheti azok rugalmasságát és termékkínálatát, egyúttal óvatos támogatásukról biztosították a célirányos uniós fellépést, azzal a feltétellel, hogy a harmonizáció elveken alapuljon, a meglévő keretszabályozásokra építkezzen, és vegye figyelembe a nemzeti piacok sajátosságait. A konzultáció eredményei a 2016. február 1-jei közmeghallgatáson⁷ kerültek megvitatásra.

A bevezető hatásvizsgálatra négy válasz érkezett a Bizottsághoz, amelyek mindegyike az uniós jogalkotási kezdeményezés mellett foglalt állást. A válaszadók kitértek a nemzeti keretszabályozások egyes aspektusaira (például likviditás), és megerősítették, hogy általában támogatják az olyan harmonizációt, amely nem veszélyezteti a jól működő nemzeti rendszereket.

Az EGBPI első ülésén (2017. június 9.) a tagállamok többsége támogatta az EBH 2016. évi ajánlásain alapuló uniós fedezettkötvény-szabályozást, azzal a feltétellel, hogy az elveken alapuljon. A második ülésén (2017. szeptember 28.) részletesebb vitára került sor, de a tagállamok általában véve továbbra is az elveken alapuló megközelítést támogatták. Az FSC 2017. júliusi ülésén a tagállamok hasonló nézeteknek adtak hangot.

A javaslat emellett az érdekelt felekkel és az uniós intézményekkel tartott további ülésekre is építkezik. Az érdekelt felek (jóllehet jellemzően a saját helyzetük szempontjából legrelevánsabb aspektusokra összpontosítottak) általában véve előtérbe helyezték, hogy egyensúlyt kell teremteni a hatályos keretszabályozás prudenciális aggályok miatti módosításának szükségessége és a jól működő nemzeti rendszerek megzavarásának elkerülése között. A válaszadók közül a fedezett kötvények kedvezményes kezeléséhez kapcsolódó prudenciális aggályokat főként az ERKT, az EBH és az Európai Központi Bank, valamint bizonyos mértékig a jól fejlett fedezettkötvény-piaccal rendelkező tagállamok illetékes hatóságai és a hitelminősítő intézetek emelték ki, míg a jól működő nemzeti piacok kérdésével elsősorban a jól fejlett fedezettkötvény-piaccal rendelkező tagállamok, a kibocsátók és a befektetők foglalkoztak.

Az Európai Parlament szintén támogatta az intézkedést, és hangsúlyozta a fedezett kötvényekre vonatkozó európai jogszabályi keret létrehozásának szükségességét⁸.

• Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

Az EBH 2014. július 1-jén jelentést adott ki a fedezett kötvényekre irányadó szilárd és következetes uniósbeli keretszabályozások biztosításához használható bevált módszerek megállapításáról⁹. A jelentés a hitelintézetek finanszírozásáról szóló 2012. decemberi ERKT-ajánlás¹⁰ nyomán készült. A jelentés tartalmazta az EBH véleményét a fedezett kötvények jelenlegi prudenciális kezelésének megfelelőségéről is, miután a Bizottság 2013

⁷ A nyilvános konzultáció eredményei itt találhatók meg: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index_en.htm

⁸ A fedezett kötvények páneurópai keretének létrehozása (2017/2005(INI)) című jelentésről szóló 2017. július 4-i állásfoglalás.

⁹ Jelentés a fedezett kötvényekre vonatkozó uniós keretszabályozásokról és tőkekövetelményekről, EBH (2014).

¹⁰ Az Európai Rendszerkockázati Testület ajánlása (2012. december 20.) a hitelintézetek finanszírozásáról (ESRB/2012/2) (HL C 119., 2013.4.25., 1. o.).

decemberében a tőkekövetelmény-rendelet 503. cikke alapján tanácsadási felhívással fordult az EBH-hoz¹¹.

Az ERKT ennek nyomán azt ajánlotta, hogy az EBH a megállapított bevált módszerek alapján kövesse nyomon a fedezett kötvények piacának működését, és felszólította az EBH-t, hogy szükség esetén tegyen ajánlást további intézkedésre.

Az EBH válaszul 2016 decemberében kiadta a *Jelentés a fedezett kötvényekről – ajánlások a fedezett kötvényekre vonatkozó Unió belüli keretszabályozások összehangolására* című dokumentumot. Ebben átfogó elemzést mutatott be az egyes tagállamok fedezettkötvény-kereteinek szabályozási fejleményeiről, különös figyelemmel az előző jelentésben megállapított bevált módszerekkel való összhang mértékére. Az elemzés eredményei alapján az EBH a fedezett kötvények uniós szintű harmonizálását célzó jogalkotási intézkedés mellett foglalt állást.

Ez a javaslat az EBH által bemutatott elemzésen és az általa adott tanácsokon alapszik. Azoktól csak kisebb területeken tér el, például a fedezeti halmazba tartozó származékos termékek részletes meghatározása tekintetében; abban, hogy a fedezetellenőri funkciót nem teszi kötelezővé; valamint a túlfedezet mértékében.

A Bizottság 2016 augusztusában megbízta az ICF-et¹², hogy készítsen tanulmányt a jelenlegi fedezettkötvény-piacok teljesítményéről, valamint a potenciális uniós intézkedés költségeiről és hasznairól. A 2017 májusában közzétett tanulmány megvizsgálta az EBH ajánlásainak potenciális előnyeit és költségeit. Összességében megállapította, hogy a jogalkotási kezdeményezés több előnnyel jár, mint amennyi a potenciális költsége lenne, tehát a jogalkotási intézkedés indokolt.

A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) 2017 decemberében véglegesítette a Bazel III nemzetközi banki szabályozási keret válságot követő szabályozási reformjainak fennmaradó részét¹³. A reformok keretében a BCBS felülvizsgálta a sztenderd hitelkockázati módszert, többek között a fedezett kötvényekkel szembeni kitétségekre vonatkozó új standardok beépítésével. Ez az első alkalom, hogy az új standardok nemzetközi szinten jórészt megismétlik azt a tőkekövetelmény-rendeletben foglalt uniós megközelítést, amely szerint a fedezettkötvény-kitétségekre bizonyos körülmények között alacsonyabb kockázati súlyok vonatkozhatnak. Elismerést nyert tehát, hogy a fedezett kötvények uniós kezelése prudenciálisan életképes, és azt az instrumentum jellemzői indokolják.

• **Hatásvizsgálat**

Ezt a javaslatot a Szabályozói Ellenőrzési Testületnek (RSB) 2017. október 6-án benyújtott és általa 2017. november 17-én jóváhagyott hatásvizsgálat¹⁴ kíséri.

Az RSB méltatta a hatásvizsgálat átfogó és jól strukturált jellegét, és elismerte, hogy az szisztematikusan alkalmazza intervenciós logikáját, és megállapításait jelentős mértékben számszerű adatokkal támasztja alá. Az RSB a következő korlátozott szempontok tekintetében ajánlotta a jelentés javítását:

¹¹ Tanácsadási felhívás az EBH-hoz a fedezett kötvényekre vonatkozó tőkekövetelményekről, hiv.: Ares(2013) 3780921 (2013.12.20.).

¹² *Fedezett kötvények az Európai Unióban: a jogi keretek és a piaci magatartások harmonizációja*, ICF (2017).

¹³ *Bazel III: a válságot követő reformok véglegesítése*, Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (2017.12.7.).

¹⁴ SWD(2018) 51 és SWD(2018) 50.

- a) annak okai, hogy miért nem tekinthető vonzónak a „29. rendszer”; valamint
- b) fokozottabb egyértelműség a „minimális harmonizáció” megközelítésének főbb elemei tekintetében, valamint azt illetően, hogy azok eltérnek-e az EBH ajánlásától (és mennyiben) (e tekintetben a szöveg kiegészült a 6. melléklettel).

A hatásvizsgálat ennek megfelelően módosult, és kitér az RSB további javaslataira is:

- i. a biztosítékkal fedezett európai befektetési jegy (ESN) részletesebb ismertetése;
- ii. a fedezettkötvény-kibocsátás előnyeinek részletesebb kifejtése;
- iii. a szabályozási harmonizáció által a fedezett kötvények határokon átnyúló kereskedelmére (kibocsátás, befektetés) gyakorolt hatás alaposabb elemzése;
- iv. a fedezett kötvények prudenciális kezelésének kiigazítására korlátozódó, elvetett alternatíva;
- v. a pénzügyi szakirodalomban vizsgált „begyűrűző hatás” átfogóbb magyarázata; valamint
- vi. a nyomonkövetési tevékenység és a referenciaértékekkel kapcsolatos előnyök összefüggéseit mutató táblázat.

A Bizottság több szakpolitikai alternatívát is fontolóra vett a fedezettkötvény-piacok fejlesztésére és a prudenciális aggályok orvoslására vonatkozóan. Ezek a harmonizáció mértékében térnek el egymástól, és a nem szabályozási alternatívától a teljes körű harmonizációval járó alternatívákig terjednek a következőképpen:

- alapforgatókönyv: nincs szükség semmilyen intézkedésre,
- 1. alternatíva: nem szabályozási jellegű alternatíva,
- 2. alternatíva: a nemzeti rendszereken alapuló minimális harmonizáció,
- 3. alternatíva: a nemzeti rendszerek helyébe lépő teljes körű harmonizáció, valamint
- 4. alternatíva: a nemzeti rendszerekkel párhuzamosan működő úgynevezett 29. rendszer.

Az 1. (nem szabályozási jellegű) alternatíva a célkitűzések megvalósítása szempontjából nem tekinthető hatékonynak, mivel nem biztos, hogy a tagállamok követnék a bevált módszereket. A 3. alternatíva (teljes körű harmonizáció) vélhetően megvalósítaná a célkitűzéseket, de zavart okozhatna a már meglévő jól működő piacokon. A 4. alternatíva (az úgynevezett 29. rendszer, azaz a kibocsátókra vonatkozó teljesen integrált, önkéntes rendszer a fedezett kötvényekre vonatkozó nemzeti jogszabályok alternatívájaként – ez nem igényelné a meglévő nemzeti jogszabályok módosítását) hatékonysága az ágazati fogadtatástól függ. A konzultációk alapján a kedvező fogadtatás nem tűnik valószínűnek, így a kitűzött célok megvalósítása kevés eséllyel kecsegtetne. Emellett a párhuzamos rendszer kialakítása hozzájárulna a széttöredezettség fokozódásához és párhuzamos költségek felmerüléséhez is.

Az előnyben részesített alternatíva a 2. alternatíva (a nemzeti rendszereken alapuló minimális harmonizáció). Ez az alternatíva a 2016-os EBH-jelentés ajánlásaira épül, és azoktól csak kis mértékben tér el (mivel az érdekelt felek a konzultáció során határozottan kérték, egyes rendelkezések a jelentésben javasoltnál kevésbé részletesek, nagyobb mozgásteret engedve a meglévő jól működő nemzeti rendszerek védelmének). Az eltérés nem érinti a fedezett kötvényeknek sem az alapvető strukturális jellemzőit, sem a felügyeletét. Észszerű ráfordítás mellett az előnyben részesített alternatíva éri el a kezdeményezés legtöbb célkitűzését. Ez az

alternatíva továbbá megfelelő egyensúlyt teremt a tagállami sajátosságok figyelembevételéhez szükséges rugalmasság és az uniós szintű koherenciához szükséges egységesség között. Vélhetően ez az alternatíva valósítaná meg a legeredményesebben a célkitűzéseket, miközben hatékony lenne, továbbá minimalizálná az átállással járó zavarokat és költségeket. Ez továbbá a szabályozási szempontból legnagyobb szabású alternatívák egyike, és egyúttal az érintettek legnagyobb mértékű támogatását élvezi.

Az alternatíva megvalósítása ösztönözné a fedezettkötvény-piacok fejlődését ott, ahol ilyen piacok még nem léteznek vagy fejletlenek. Csökkentené továbbá a kibocsátókra háruló finanszírozási költségeket, segítene diverzifikálni a befektetői kört, megkönnyítené a határon átnyúló befektetést és vonzaná a nem uniós befektetőket. Összességében csökkentené a hitelfelvétel költségeit.

Az alternatíva orvosolná a – többek között a piaci innovációval kapcsolatos – prudenciális aggályokat, és biztosítaná azt a prudenciális előnyt, hogy a termék strukturális jellemzőit összehangolnák az uniós szintű kedvezményes prudenciális kezeléssel. Megerősítené továbbá a befektetők védelmét, és hitelminőség-javító jellemzői csökkentenék az előzetes vizsgálati költségeket.

Az előnyben részesített alternatívával járó egyszeri és rendszeres közvetlen adminisztratív kiadások az alacsony költségű joghatóságok területén működő kibocsátók számára várhatóan növekednek (lásd a hatásvizsgálatban). A felügyeleti szervek költségei szintén emelkednének. A kibocsátókra háruló finanszírozási költségek ugyanakkor alacsonyabbak lennének, a polgároknak pedig alacsonyabb hitelfelvételi költségekkel kellene számolniuk. A befektetők költségei nem emelkednének, tekintettel az alacsonyabb előzetes vizsgálati költségekre.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A fedezett kötvényekre vonatkozó csomag és különösen ezen irányelv célja egy jelenleg főként nemzeti szinten szabályozott terület harmonizálása. Az irányelvben foglalt minimális harmonizáció a nemzeti rendszerek fő elemeinek alapvető összehangolása révén egyszerűsítést fog eredményezni.

- **Alapjogok**

Az EU elkötelezett az alapjogok magas szintű védelme iránt. Ezzel összefüggésben a javaslat vélhetően nem lesz közvetlen hatással az Európai Unió Alapjogi Chartájában felsorolt jogokra.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az Unió költségvetésére.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottságnak az átültetési határidő után öt évvel, az EBH-val szorosan együttműködve értékelnie kell az irányelvet, és az értékelés fő megállapításairól jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Az

értékelést a minőségi jogalkotásra vonatkozó bizottsági iránymutatással összhangban kell végezni.

A tagállamoknak egy sor mutató (például a kibocsátók típusa, az engedélyek száma, az elfogadható eszközök típusa, a túlfedezet szintje és a meghosszabbítható lejárat szerkezetű kibocsátások alakulása) alapján rendszeresen ellenőriznie kell az irányelv alkalmazását.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

Az irányelv meghatározásában a fedezett kötvények olyan, hitelintézetek által kibocsátott adóssághitelezvények, amelyeket olyan elkülönített eszközhalmazzal biztosítanak, amelyet a kötvénytulajdonosok elsőbbségi hitelezőként közvetlenül vehetnek igénybe. Fedezett kötvényeket hagyományosan hitelintézetek bocsátanak ki. Az irányelv e hagyományhoz híven csak hitelintézeteknek engedélyezi fedezett kötvények kibocsátását. Ez összhangban van az eszköz lényegi céljával, vagyis azzal, hogy hitelekhez nyújtson forrást, az üzletszerű hitelezés pedig a hitelintézetek feladata. Emellett a hitelintézetek megfelelő tudással és kapacitással rendelkeznek a fedezeti halmazban lévő kölcsönökkel kapcsolatos hitelkockázat kezeléséhez, illetve olyan szilárd tőkekövetelmények hatálya alá tartoznak, amelyek megerősítik a kettős fedezeti mechanizmussal biztosított befektetővédelmet.

Az ezen irányelvnek megfelelő kibocsátók használhatják az „európai fedezett kötvény” logót, amely a speciális nemzeti jelölések mellett is feltüntethető.

A fedezett kötvények strukturális jellemzői

Ez a szakasz az ÁÉKBV-irányelvben megfogalmazottaknál részletesebb strukturális követelményeket tartalmaz, amelyek várhatóan javítani fogják az uniós fedezett kötvények minőségét. Konkrétabban:

- a kettős fedezeti mechanizmus révén a befektetők a fedezett kötvény kibocsátójával és a fedezeti halmaz eszközeivel szemben egyaránt érvényesíthetik követeléseiket;
- a csődtávolság azt jelenti, hogy a fedezett kötvények futamideje nem rövidíthető le automatikusan a kibocsátó fizetéseképtelensége vagy szanálása esetén. Fontos ugyanis biztosítani, hogy a befektetők még a kibocsátó nemteljesítése esetén is a szerződéses ütemezésnek megfelelően kapják vissza pénzüket. A csődtávolság közvetlenül kapcsolódik a kettős fedezeti mechanizmushoz, vagyis a fedezett kötvény-keret szabályozás alapjelleme;
- az irányelv rendelkezései biztosítják a fedezeti halmaz minőségét, főként annak előírásával, hogy biztosítékként csak kiváló minőségű eszközök használhatók. A további kapcsolódó rendelkezések a fedezeti eszközök elkülönítése és helye, valamint egységessége tekintetében biztosítják, hogy az EU-n kívül található eszközök ugyanolyan minőségi jellemzőkkel rendelkezzenek, mint az EU-n belüliek, illetve biztosítják, hogy a származtatott ügyleteket a fedezeti halmazzal összefüggésben csak kockázatfedezeti célból lehessen használni, és előírják a fedezetellenőri funkció bevezetését. Végül a fedezeti eszközöknek mindenkor fedezniük kell a fedezett kötvényekből eredő kötelezettségeket;
- mivel a fedezett kötvényeket főként nagy bankok bocsátják ki, előnyeik a kisebb intézmények számára gyakran elérhetetlenek. Az irányelv lehetővé teszi, hogy a kibocsátók bizonyos feltételek mellett összevonják (halmazosítsák) több hitelintézet

fedezeti eszközeit. Ezzel a kisebb intézeteket kibocsátásra ösztönzi, és hozzáférést biztosít számukra a fedezett kötvények útján történő finanszírozáshoz;

- a fedezett kötvényekkel kapcsolatos piaci fejlődés új likviditási struktúrákat hozott létre a likviditási és lejárat eltérések kezelésére. Tekintve, hogy egyre gyakoribb az olyan fedezett kötvények használata, amelyek lehetővé teszik a lejárat meghosszabbítását, és az ilyen struktúrák mérséklék a nemteljesítési kockázatot, az irányelv e struktúrák szabályozásával biztosítja, hogy azok ne legyenek szükségtelenül összetettek vagy átláthatatlanok, és ne változtassák meg a fedezett kötvények strukturális jellemzőit, mivel az fokozott kockázatnak tenné ki a befektetőket;
- az irányelv a likviditási kockázat kezelése érdekében az egyéb fontos uniós pénzügyi jogszabályokban található prudenciális likviditási követelményeket kiegészítve előírja a fedezeti halmazzal kapcsolatos külön likviditási puffert létrehozását;
- az irányelv keretbe foglalja a tagállamok azon jogát, hogy előírják a fedezetellenőri funkció alkalmazását. A fedezetellenőri funkció létezése nem érintheti az illetékes hatóságoknak az ezen irányelvben előírt különleges közfelügyelet ellátására irányuló felelősségét; valamint
- az irányelv olyan átláthatósági követelményeket tartalmaz, amelyek a nemzeti jogalkotók és a piaci szereplők által kidolgozott, a fedezettkötvény-befektetők számára közzéteendő információkkal kapcsolatos kezdeményezéseken alapulnak. Ezek a követelmények biztosítani fogják a közzétételek egységes színvonalát, és lehetővé teszik, hogy a befektetők értékeljék a fedezett kötvények kockázatait.

A fedezett kötvények közfelügyelete

A fedezett kötvények közfelügyelete számos nemzeti fedezettkötvény-keretszabályozás alapjellemezője, amely kifejezetten a befektetők védelmére irányul. Az irányelv harmonizálja a közfelügyelet elemeit, és meghatározza a felügyeletet ellátó nemzeti illetékes hatóságok feladatait és felelősségi köreit. Az irányelv hatályára tekintettel, és figyelembe véve, hogy a fedezett kötvények ezen különleges felügyelete egyfajta termékfelügyelet, vagyis eltér például a prudenciális jellegű általános felügyeletről, a tagállamoknak jogosultaknak kell lenniük eltérő illetékes hatóságok kijelölésére. Az irányelv ilyen esetekre előírja, hogy az illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük.

Az irányelvnek való megfelelés érdekében a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket kell előírniuk, amelyeket az illetékes hatóságoknak kell végrehajtaniuk. A szankciókra és intézkedésekre alapvető követelmények vonatkoznak a címzetek, az alkalmazási kritériumok, a közzététel, a szankcionálási jogkör és a bírságok szintje tekintetében.

Logó

A fedezett kötvényeket az Unióban gyakran nemzeti elnevezésekkel és logókkal forgalmazzák. Ez az irányelv lehetővé teszi, hogy a hitelintézetek a fedezett kötvények kibocsátásakor a speciális „európai fedezett kötvény” logót használhassák. E logó használatával a befektetők könnyebben értékelhetnék a fedezett kötvények minőségét. A logót azonban célszerű fakultatívvá tenni, és a tagállamoknak jogosultnak kell lenniük arra, hogy saját nemzeti elnevezéseiket és logóikat az „európai fedezett kötvény” logóval párhuzamosan használják, amennyiben azok megfelelnek az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek.

Kapcsolat a szanálási keretrendszerrel

Ennek az irányelvnek nem célja, hogy harmonizálja a nemzeti fizetéseképtelenségi rendszereket, vagy hogy megváltoztassa a fedezett kötvények kezelését a 2014/59/EU irányelv (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv, BRRD)¹⁵ szerinti szanálás esetén. Ehelyett olyan általános elveket határoz meg a fedezettkötvény-programok igazgatása tekintetében, amelyek a kibocsátó fizetéseképtelensége/szanálása esetén érvényesek. Egy hitelintézet szanálása esetén a BRRD lehetővé teszi, hogy a szanálási hatóság ellenőrzést gyakoroljon az intézmény fölött, különösen az eszközök és a vagyontárgyak kezelése és elidegenítése tekintetében, ami a fedezettkötvény-programokra is kiterjed. Az ilyen feladatokat gyakorolhatja közvetlenül a szanálási hatóság vagy közvetve egy különleges vagyongfelügyelő vagy a szanálási hatóság által kinevezett személy. Az irányelv nem változtatja meg a fedezett kötvények BRRD szerinti kezelését, amely a BRRD 44. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján a fedezeti halmazban lévő biztosíték szintjéig kizárja a fedezett kötvényeket a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából. A fedezeti halmazban szereplő származtatott ügyletek szintén biztosítékként szolgálnak, és a kibocsátó fizetéseképtelensége vagy szanálása esetén sem szüntethetők meg, mivel biztosítani kell, hogy a fedezeti halmaz érintetlen, elkülönített és megfelelő finanszírozású maradjon. A BRRD a kapcsolt kötelezettségek, jogok és szerződések felosztását tiltó védelmet is tartalmaz, és korlátozza a biztosítéki megállapodások – így a fedezett kötvények – hatálya alá tartozó ugyanazon partnerrel kötött szerződésekkel kapcsolatos gyakorlatokat. Amennyiben a védelem alkalmazandó, a szanálási hatóságoknak a védett megállapodáshoz tartozó összes kapcsolt szerződést át kell ruházniuk, vagy mindegyiket a csődbe jutott intézmény fennmaradó részénél kell hagyniuk.

Harmadik országokra vonatkozó egyenértékűségi rendszer

Az uniós jog a fedezett kötvények tekintetében jelenleg nem tartalmaz harmadik országokra vonatkozó általános egyenértékűségi rendszert. Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (a likviditásfedezeti követelményekről szóló rendelet, LCR)¹⁶ azonban a likviditási puffer meghatározása céljából lehetővé teszi azon külföldi fedezett kötvények kedvezményes kezelését, amelyek megfelelnek bizonyos egyenértékűségi szabályoknak. Ezen egyenértékűség hatálya igen korlátozott, mivel csak a likviditási puffer egy korlátozott részének számítására érvényes.

Az irányelv előírása szerint a Bizottságnak az EBH-val szorosan együttműködve értékelnie kell, hogy érdemes vagy szükséges-e általános egyenértékűségi rendszert bevezetni a harmadik országbeli fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek és az ilyen fedezett kötvényekbe befektetők tekintetében.

Más irányelvek módosításai

Ez az irányelv hatályon kívül helyezi a fedezett kötvények tekintetében az ÁÉKBV-irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében szereplő fogalommeghatározást, és egységes hivatkozási alapul szolgál a fedezett kötvényekkel kapcsolatos összes uniós jogszabály számára. Az

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

¹⁶ A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

ÁÉKBV-irányelv szerinti fogalommeghatározást ezért el kell hagyni, és a helyében az ezen irányelv szerinti fogalommeghatározásra kell hivatkozni. Hasonlóképpen, az egyéb irányelvekben az ÁÉKBV-irányelv szerinti fogalommeghatározásra tett hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásokkal kell felváltani.

javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK irányelv és a 2014/59/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³ 52. cikkének (4) bekezdése meglehetősen általánosan határozza meg a fedezett kötvények strukturális elemeire vonatkozó követelményeket. Ezek a követelmények csupán azt írják elő, hogy a fedezett kötvényeket olyan hitelintézetnek kell kibocsátania, amelynek székhelye valamely tagállamban található, és hogy a fedezett kötvényeknek különleges közfelügyelet és kettős fedezeti mechanizmus hatálya alá kell tartozniuk. A nemzeti fedezettkötvény-keretszabályozások sokkal részletesebben foglalkoznak ezekkel a kérdésekkel. Az említett nemzeti keretszabályozások további strukturális rendelkezéseket is tartalmaznak, különösen a fedezeti halmaz összetétele, az eszközök elfogadhatósági kritériumai, az eszközök összevonására (halmazosítására) vonatkozó lehetőség, az átláthatósági és jelentéstételi kötelezettségek, valamint a likviditási kockázat mérséklése tekintetében. A tagállamok szabályozási megközelítései érdemben is eltérnek. Több tagállamban nincs is fedezett kötvényekre vonatkozó külön nemzeti keretszabályozás. Következésképpen az uniós jogban egyelőre nincsenek meghatározva azok a fő strukturális elemek, amelyeket az Unióban kibocsátott fedezett kötvényeknek teljesíteniük kell.

¹ HL C , , o.

² HL C , , o.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

- (2) Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ 129. cikke további feltételekkel bővítette a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említetteket, hogy az így kialakított kedvezményes prudenciális tőkekövetelmények alkalmazásával a hitelintézeteknek kevesebb tőkét kelljen tartaniuk a fedezett kötvényekbe való befektetések esetén, mint más eszközökbe való befektetések esetén. E további követelmények az Unión belül növelik ugyan a fedezett kötvényekre vonatkozó harmonizáció mértékét, de konkrét céljuk azon feltételek meghatározása, amelyek mellett a fedezettkötvény-befektetők alkalmazhatják a kedvezményes kezelést, és ezek a követelmények az 575/2013/EK rendelet keretén kívül nem alkalmazhatók.
- (3) A 2009/65/EK irányelvben szereplő fogalom meghatározást más uniós jogszabályok, így az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁵, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁶ és a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷ is referenciaként használja azon fedezett kötvények azonosítása céljából, amelyek tekintetében alkalmazni lehet az említett jogszabályok által a fedezettkötvény-befektetők javára bevezetett kedvezményes kezelést. E jogszabályok azonban céljaiknak és tárgyi hatályuknak megfelelően eltérő megfogalmazással élnek, és ebből kifolyólag nem egységes a „fedezett kötvények” fogalmának használata.
- (4) A fedezett kötvények kezelése az ilyen kötvényekbe való befektetés feltételei tekintetében átfogóan harmonizáltak tekinthető. A fedezett kötvények kibocsátásának feltételei tekintetében azonban hiányzik az uniós szintű harmonizáció, ami több következménnyel is jár. Először is, a kedvezményes kezelés egységesen alkalmazható olyan eszközökre, amelyek jellege, kockázati szintje és befektetővédelmi szintje eltér. Másodszor, a nemzeti keretszabályozások különbözősége vagy hiánya akadályozza a fedezett kötvények valóban integrált egységes piacának egy közös fogalom meghatározáson alapuló kialakítását, ami pedig biztosítaná a befektetők megfelelő szintű védelmét. Harmadszor, a nemzeti szabályok által előírt biztosítékok különbségei miatt a pénzügyi stabilitás is veszélybe kerülhet, ha a különböző szintű befektetővédelmet nyújtó fedezett kötvények mint olyanok az egész Unióban megvásárolhatók, és azokra az 575/2013/EU rendelet és más uniós jogszabályok alapján kedvezményes prudenciális kezelés alkalmazható.
- (5) A nemzeti szabályozásokat ezért harmonizálni szükséges annak érdekében, hogy az Unióban biztosítani lehessen a jól működő fedezettkötvény-piacok folyamatos és zavartalan fejlődését, illetve korlátozni lehessen a pénzügyi stabilitás potenciális kockázatait és gyenge pontjait. Ez az elveken alapuló harmonizáció várhatóan közös alapot teremt a fedezett kötvények unióbeli kibocsátásához. A harmonizációval minden tagállamnak létre kell hoznia fedezettkötvény-keretszabályozását, ami

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁵ A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

⁶ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II.) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

várhatóan azokban a tagállamokban is elő fogja segíteni a fedezettkötvény-piacok fejlődését, ahol ilyen piac még nem létezik. Az ilyen piac stabil finanszírozási forrást kínálna a hitelintézeteknek, amelyek így megfizethetőbb jelzáloghiteleket nyújthatnának a fogyasztók és a vállalkozások számára, és biztonságosabb befektetéseket kínálhatnának a befektetők számára.

- (6) Az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) egy ajánlásában⁸ arra kérte a nemzeti illetékes hatóságokat és az Európai Bankhatóságot (EBH), hogy azonosítsák a fedezett kötvényekkel kapcsolatos bevált módszereket, és mozdítsák elő a nemzeti keretszabályozások harmonizációját. A testület azt ajánlotta továbbá, hogy az EBH koordinálja a nemzeti felügyeleti hatóságok intézkedéseit, különösen a fedezeti halmazok minősége és elkülönítése, a fedezett kötvények csődtávolsága, a fedezeti halmazokat érintő eszköz- és kötelezettségkockázatok, valamint a fedezeti halmazok összetételének közzététele tekintetében. Ezenkívül felszólította az EBH-t, hogy az EBH által megállapított bevált módszerek alapján két éven át kövesse nyomon a fedezett kötvények piacának működését annak érdekében, hogy értékelje a további jogalkotás szükségességét, és arról tegyen jelentést az ERKT-nak és a Bizottságnak.
- (7) A Bizottság 2013. decemberében az 575/2013/EU rendelet 503. cikkének (1) bekezdése alapján tanácsadási felhívással fordult az EBH-hoz.
- (8) Az EBH a 2012. december 20-i ERKT-ajánlásra és a Bizottság 2013. decemberi tanácsadási felhívására a 2014. július 1-jei jelentésében⁹ válaszolt. A jelentés a nemzeti jogi, szabályozói és felügyeleti fedezettkötvény-keretszabályozások fokozott konvergenciáját ajánlotta, hogy ezzel is előmozdítsa a fedezett kötvények egységes kedvezményes kockázatisúly-kezelésének kialakítását az Unióban.
- (9) Az EBH az ERKT ajánlásának megfelelően a megállapított bevált módszerek alapján két éven át nyomon követte a fedezett kötvények piacának működését. Az EBH ez alapján 2016. december 20-án benyújtotta a fedezett kötvényekről szóló második jelentését¹⁰ az ERKT-nak, a Tanácsnak és a Bizottságnak. A jelentés megállapította, hogy az Unióban a fedezett kötvények egységesebb fogalom meghatározása és szabályozási kezelése érdekében további harmonizációra van szükség. A jelentés megállapította azt is, hogy a harmonizációnak az egyes tagállamokban már létező jól működő piacokra kell épülnie.
- (10) Fedezett kötvényeket hagyományosan hitelintézetek bocsátanak ki. Az eszköz lényegi célja, hogy hitelekhez nyújtson forrást, a hitelintézetek egyik alapvető tevékenysége pedig az üzletszerű hitelezés. Ennek megfelelően a fedezett kötvények kedvezményes kezelését biztosító uniós jogszabályok értelmében fedezett kötvényeket csak hitelintézetek bocsáthatnak ki.
- (11) A fedezettkötvény-kibocsátás hitelintézetek számára való fenntartása biztosítja, hogy a kibocsátók megfelelő tudással rendelkezzenek a fedezeti halmazban lévő kölcsönökkel kapcsolatos hitelkockázat kezeléséhez. Biztosítja továbbá, hogy a kibocsátók olyan tőkekövetelmények hatálya alá tartozzanak, amely a befektetők védelme érdekében lehetővé teszi a kettős fedezeti mechanizmus alkalmazását, vagyis hogy a befektetők a fedezett kötvény kibocsátójával és a fedezeti halmaz eszközeivel szemben egyaránt

⁸ Az Európai Rendszerkockázati Testület ERKT/2012/2 ajánlása (2012. december 20.) a hitelintézetek finanszírozásáról (2013/C 119/01).

⁹ Az EBH jelentése az uniós fedezett kötvényekre vonatkozó keretszabályozásokról és tőkekövetelményekről, (2014).

¹⁰ Az EBH jelentése a fedezett kötvényekről – Ajánlások a fedezett kötvényekre vonatkozó Unión belüli keretszabályozások összehangolására, (2016), EBA-Op-2016-23.

érvényesíthessék követeléseiket. A fedezettkötvény-kibocsátás hitelintézetekre való korlátozása így tehát biztosítja, hogy a fedezett kötvények a jövőben is biztonságos és hatékony finanszírozási eszközök lehessenek, vagyis hozzájárul a befektetők védelméhez és a pénzügyi stabilitáshoz, ami fontos közérdekű szakpolitikai célkitűzés. E korlátozás emellett megfelel a jól működő nemzeti piacok által alkalmazott megközelítésnek, amely szintén csak hitelintézetek számára teszi lehetővé a fedezett kötvények kibocsátását.

- (12) Célszerű ezért, hogy az uniós jog alapján csak az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek bocsáthassanak ki fedezett kötvényeket. A jelen irányelv fő célja, hogy a befektetők magas szintű védelme érdekében a vonatkozó termékkövetelmények és egyedi felügyelet megállapításával szabályozza azokat a feltételeket, amelyek alapján az említett hitelintézetek finanszírozási eszközként szolgáló fedezett kötvényeket bocsáthatnak ki.
- (13) A kettős fedezeti mechanizmus alapvető fogalma és eleme sok létező nemzeti fedezettkötvény-keretszabályozásnak és a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvényeknek is. Ezért ezt a fogalmat úgy kell meghatározni, hogy a befektetők Unió-szerte a fedezett kötvény kibocsátójával és a fedezeti halmaz eszközeivel szemben is harmonizált feltételek mellett érvényesíthessék követeléseiket.
- (14) A csődtávoliságnak szintén a fedezett kötvények alapvető jellemzőjének kell lennie, hogy a fedezettkötvény-befektetők a kötvény lejáratakor kapják vissza pénzüket. A kibocsátó nemteljesítésével együtt járó automatikus futamidő-rövidítés ronthatja a fedezett kötvényekbe befektetők besorolását, ezért fontos biztosítani, hogy a fedezettkötvény-befektetők a kibocsátó nemteljesítése esetén is a szerződéses ütemezésnek megfelelően kapják vissza pénzüket. A csődtávoliság ennek megfelelően közvetlenül kapcsolódik a kettős fedezeti mechanizmushoz, vagyis szintén a fedezettkötvény-keretszabályozás alapjellemzőjévé kell tenni.
- (15) A meglévő nemzeti fedezettkötvény-keretszabályozások egy másik alapjellemzője, hogy a fedezeti halmaz szilárdságának biztosítása érdekében a biztosítékként használt eszközöknek igen kiváló minőségűeknek kell lenniük. A kiváló minőségű eszközök fő tulajdonsága, hogy egyedi jellemzőik révén alkalmasak a fedezett kötvénnyel kapcsolatos követelések fedezetére. Célszerű ezért meghatározni azokat az általános minőségi jellemzőket, amelyekkel az eszközöknek rendelkezniük kell ahhoz, hogy biztosítékként használhatók legyenek. Az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének a)–g) pontjában felsorolt eszközöket a fedezeti halmaz biztosítékeként való felhasználás szempontjából elfogadhatónak kell tekinteni a fedezettkötvény-keretszabályozás céljaira, csakúgy, mint a 2006/111/EK bizottsági irányelv 2. cikkének b) pontjában meghatározott közvállalkozásoknak nyújtott kölcsönöket, ugyanakkor az irányelv alapján más, hasonlóan kiváló minőségű eszközök is elfogadhatónak tekinthetők, ha meg lehet határozni piaci értéküket vagy jelzálog-hitelbiztosítéki értéküket. Emellett az irányelvnek szabályokat kell tartalmaznia annak biztosítására, hogy az eszközöket, ideértve a garantált kölcsönöket is, egy végrehajtható védelmi megállapodás – hagyományos jelzálog, vagy azzal azonos szintű jogi védelmet biztosító teher, zálogjog vagy garancia – keretében vissza lehessen venni vagy hívni, ezzel biztosítva a befektetők azonos szintű biztonságát. Az eszközök elfogadhatóságára vonatkozó ezen rendelkezések azonban nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy nemzeti keretszabályozásaikban biztosítéki célból más eszközkategóriákat is elfogadjanak, ha a szóban forgó eszközök

megfelelnek az uniós jognak. A tagállamok számára lehetővé kell tenni az eszközök nemzeti keretszabályozásaikból való kizárását is.

- (16) A fedezett kötvények olyan egyedi strukturális jellemzőkkel rendelkeznek, amelyek célja a befektetők mindenkor védelme. E jellemzők közé tartozik az a követelmény is, hogy a fedezett kötvényekbe befektetők ne csak a kibocsátóval, hanem egy külön fedezeti halmaz eszközeivel szemben is érvényesíthessék követeléseiket. Annak biztosítása érdekében, hogy az említett eszközök jó minőségűek legyenek, egyedi követelményeket kell megállapítani a halmazba bevonható eszközök minősége tekintetében. Az ilyen strukturált termékspecifikus követelmények eltérnek a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetre alkalmazandó prudenciális követelményektől. Az előbbiek nem a kibocsátó intézmény prudenciális egészségének biztosítására összpontosítanak, hanem a fedezett kötvényre előírt egyedi követelményekkel a befektetőket kívánják védeni. A fedezeti halmaz eszközeinek kiváló minőségét előíró egyedi követelmény mellett a befektetők védelmének további erősítése érdekében célszerű meghatározni a fedezeti halmaz jellemzőire vonatkozó általános követelményeket is. E követelményeknek a fedezeti halmaz védelmét szolgáló speciális szabályokat kell tartalmazniuk, ideértve a fedezeti halmaz eszközeinek (például különleges célú gazdasági egység alkalmazásával való) elkülönítésére és hollétére vonatkozó szabályokat annak biztosítása érdekében, hogy a befektetők jogai még a kibocsátó szanálása vagy fizetéseképtelenséges esetén se sérüljenek. A fedezeti halmaz homogenitásának biztosítása érdekében, továbbá azért, hogy a befektetők el tudják végezni a szükséges kockázatértékelést, fontos szabályozni a fedezeti halmaz összetételét is. Emellett a jelen irányelvben fedezeti követelményeket is meg kell határozni, nem sértve azonban a tagállamok azon jogát, hogy például a deviza- és a kamatláb-kockázat mérséklése céljából más eszközöket is engedélyezzenek. Annak biztosítása érdekében, hogy a fedezeti halmazok Uniós-erte magas színvonalú közös előírások hatálya alá tartozzanak, rendelkezni kell a fedezet számításáról és azokról a feltételekről, amelyek mellett származtatott ügyleteket is szerepeltetni lehet a fedezeti halmazban.
- (17) Számos tagállam az elfogadható eszközök tekintetében már előírja, hogy egy fedezetellenőr végezzen el bizonyos feladatokat az elfogadható eszközök minőségével kapcsolatban, és biztosítsa a nemzeti fedezeti követelményeknek való megfelelést. A fedezett kötvények kezelésének Unióban való harmonizációja érdekében ezért fontos, hogy amennyiben a nemzeti keretszabályozás előírja fedezetellenőr alkalmazását, úgy annak feladatai és felelősségi körei legyenek egyértelműen meghatározva. A fedezetellenőr alkalmazása ugyanakkor nem szünteti meg a nemzeti illetékes hatóságok különleges közfelügyelettel kapcsolatos felelősségét.
- (18) A kis hitelintézetek nehézségekkel szembesülnek a fedezett kötvények kibocsátása terén, mivel a fedezettkötvény-programok létrehozása gyakran magas induló költségekkel párosul. A likviditás szintén különösen fontos a fedezettkötvény-piacokon, és azt főként a forgalomban lévő kötvények volumene határozza meg. A kisebb hitelintézetek fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatos problémáinak megoldása érdekében ezért célszerű megengedni, hogy a kibocsátást két vagy több hitelintézet együttesen finanszírozza. Ez lehetővé tenné, hogy egy egyetlen hitelintézet által végzett fedezettkötvény-kibocsátás biztosítékeként több hitelintézet vonjon össze eszközöket, ami azokban a tagállamokban is elősegítené a fedezett kötvények kibocsátását, ahol még nem nincsenek jól fejlett piacok. Fontos, hogy az együttes finanszírozási megállapodásokra vonatkozó követelmények biztosítsák, hogy a kibocsátó hitelintézetre ruházott eszközök megfeleljenek az eszközök

elfogadhatóságával és a fedezeti eszközök elkülönítésével kapcsolatos uniós jogi előírásoknak.

- (19) Az 575/2013/EU rendelet 129. cikke számos feltételt határoz meg az értékpapírosítási szervezetek által fedezett kötvények tekintetében. E feltételek egyike azt szabályozza, hogy az ilyen típusú biztosíték milyen mértékben használható, és az ilyen struktúrák használatát a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány értékének 10 vagy 15 %-ra korlátozza. Az illetékes hatóságok ettől a feltételtől az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően eltekinthetnek. A Bizottság felülvizsgálta¹¹ ezen eltekintés lehetőségét, és megállapította, hogy értékpapírosítási eszközök vagy fedezett kötvények biztosítékként való használatát csak más fedezett kötvények kibocsátása tekintetében szabad engedélyezni (csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrák), de a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány értékére hivatkozó korlátok nélkül. A különböző kibocsátóktól származó fedezett kötvények fedezeti eszközként, csoporton belüli finanszírozás céljából való összevonása (halmazosítása) elősegítené a fedezett kötvények kibocsátását, többek között a feltörekvő piacokon is, és ezért az uniós jogban célszerű lenne bevezetni az ilyen struktúrák használatára vonatkozó keretszabályozást.
- (20) A fedezett kötvényt biztosító fedezeti halmaz átláthatósága e pénzügyi eszközök nélkülözhetetlen eleme, mivel fokozza összehasonlíthatóságukat, és lehetővé teszi, hogy a befektetők elvégezzék a szükséges kockázatértékelést. A 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² szabályokat állapít meg a valamely tagállamban található vagy működő szabályozott piacon értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy bevezetésekor közzéteendő tájékoztató készítése, jóváhagyása és terjesztése tekintetében. A nemzeti jogalkotók és a piaci szereplők az idők folyamán több kezdeményezést dolgoztak ki a fedezettkötvény-befektetők számára közzéteendő információk tekintetében a 2003/71/EK irányelv kiegészítése céljából. Ugyanakkor szükséges uniós szinten meghatározni, hogy a befektetőknek az információk mely közös minimumszintjéhez kell hozzáférniük a fedezett kötvények vásárlását megelőzően vagy vásárlásakor. A tagállamok számára lehetővé kell tenni e minimumkövetelmények további rendelkezésekkel való kiegészítését.
- (21) A fedezettkötvény-befektetők védelmének biztosításában alapvető elem az eszköz likviditási kockázatának mérséklése. Ez döntő fontosságú a fedezett kötvényhez kapcsolódó kötelezettségek időben történő visszafizetésének biztosításához. Célszerű ezért bevezetni a fedezeti halmaz likviditási puffert, amely kezelni tudja az olyan likviditási problémákkal kapcsolatos kockázatokat, mint például a lejárat eltérések és a kamatlábkülönbségek, a kifizetések megszakítása, a kombinációs kockázat, továbbá a fedezettkötvény-programon belüli származtatott termékek és egyéb működési kötelezettségek esedékessé válása. A fedezeti halmaz likviditási puffere eltér a hitelintézetekre más uniós jogszabályok által előírt általános likviditási követelményektől, mivel közvetlenül a fedezeti halmazhoz kapcsolódik, és az arra jellemző likviditási kockázatokat kívánja mérsékelni. A szabályozásból eredő terhek minimalizálása érdekében célszerű, hogy a tagállamoknak jogukban álljon lehetővé tenni a más uniós vagy nemzeti jogszabályok által megállapított és a fedezeti halmaz likviditási puffertől eltérő rendeltetésű likviditási követelményekkel való megfelelő

¹¹ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az 575/2013/EU rendelet 503. cikke alapján – Fedezett kötvényekre vonatkozó tőkekövetelmények (COM(2015) 509 final).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

kölcsönhatásokat. A tagállamok ezért dönthetnek úgy, hogy a fedezeti halmaz likviditási pufférére vonatkozó követelményeket csak akkor kell alkalmazni, ha az ilyen követelmények időbeli hatálya alatt uniós vagy nemzeti jogszabály nem ír elő más likviditási követelményt a hitelintézetekre.

- (22) Több tagállamban innovatív lejárat szerkezeti struktúrák kidolgozásával kezelték a potenciális likviditási kockázatokat, ideértve a lejárat eltéréseket is. Az ilyen struktúrák magukban foglalják a fedezett kötvény tervezett lejáratának bizonyos időszakkal való meghosszabbítására irányuló lehetőséget, azzal a céllal, hogy a fedezeti halmaz eszközeiből eredő cash flow-k közvetlenül a fedezett kötvény tulajdonosaihoz áramolhassanak. A meghosszabbítható lejárat szerkezetek uniós szintű harmonizációja érdekében fontos meghatározni azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok engedélyezhetik az ilyen struktúrákat, ezzel biztosítva, hogy e struktúrák ne legyenek túl összetettek, és ne tegyék ki a befektetőket fokozott kockázatoknak.
- (23) A különleges közfelügyeleti keret léte a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdése értelmében a fedezett kötvények meghatározó eleme. Az irányelv azonban nem határozza meg e felügyeletnek sem jellegét, sem tartalmát, sem az ellátásáért felelős hatóságokat. Alapvetően fontos ezért harmonizálni a fedezett kötvények ilyen közfelügyeletének alkotóelemeit, és egyértelműen meghatározni a felügyeletet ellátó nemzeti illetékes hatóságok feladatait és felelősségi köreit.
- (24) Mivel a fedezett kötvények közfelügyelete eltér a hitelintézetek uniós felügyeletétől, a tagállamoknak jogosultnak kell lenniük arra, hogy ne azt a nemzeti illetékes hatóságot jelöljék ki ennek az eltérő felügyeleti szerepnek a betöltésére, mint amely a hitelintézetek általános felügyeletét látja el. A fedezett kötvények közfelügyeletének az Unión belüli egységes alkalmazása érdekében azonban szükséges előírni, hogy a fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó illetékes hatóságok szorosan együttműködjenek a hitelintézetek általános felügyeletét ellátó illetékes hatósággal.
- (25) A fedezett kötvények közfelügyeletének magában kell foglalnia a fedezett kötvények hitelintézetek általi kibocsátásának engedélyezését. Mivel a fedezett kötvények kibocsátását csak hitelintézetek számára célszerű engedélyezni, a hitelintézeti engedélyt az ilyen engedélyezés előfeltételül kell szabni. A jelen irányelvnek rendelkezéseket kell tartalmaznia a tekintetben, hogy az uniós jog szerint engedélyezett hitelintézetek milyen feltételek mellett kaphatnak engedélyt fedezett kötvényeknek fedezettkötvény-program keretében való kibocsátására.
- (26) Az engedély alkalmazási köre tekintetében a fedezettkötvény-program azt jelenti, hogy a kezdeti fedezettkötvény-kibocsátás céljára létrehoztak egy vagy több fedezeti halmazt. A fedezettkötvény-program (különböző nemzetközi értékpapír-azonosító szám (ISIN) alatti) különböző kibocsátásai nem szükségszerűen hoznak létre különálló fedezettkötvény-programokat.
- (27) A tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókkal és egyéb közigazgatási intézkedésekkel biztosítaniuk kell, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek megfeleljenek a számukra előírt kötelezettségeknek, amelyek tekintetében Unió-szerte hasonló szintű kezelést és megfelelést kell biztosítani.
- (28) A tagállamok által megállapítandó említett közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek teljesíteniük kell bizonyos alapvető követelményeket a címzettjeik, alkalmazási kritériumaik, a fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó

illetékes hatóságok közzétételi kötelezettségei, a szankcionálási jogkör és a kiszabható közigazgatási bírságok szintje tekintetében.

- (29) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó illetékes hatóságok a közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek az egész Unióban való következetes alkalmazása érdekében az összes releváns körülményt figyelembe vegyék a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a bírságok szintjének meghatározásakor.
- (30) A fedezett kötvények kibocsátásával és forgalmazásával kapcsolatos követelmények potenciális megsértésének feltárása érdekében a fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a szükséges vizsgálati hatáskörrel és a potenciális vagy tényleges jogsértések bejelentésére ösztönző hatásos mechanizmusokkal. Az ilyen mechanizmusok nem sérthetik az említett hatáskörök és mechanizmusok alkalmazásával érintett személy vagy szervezet védelemhez való jogát.
- (31) A fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó illetékes hatóságoknak továbbá hatáskörrel kell rendelkezniük közigazgatási szankciók kiszabására és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy a jogsértést követően a lehető legnagyobb mozgástérrel rendelkezzenek, és megelőzzék a további jogsértéseket, függetlenül attól, hogy az ilyen intézkedések a nemzeti jog szerint közigazgatási szankciónak vagy egyéb közigazgatási intézkedésnek minősülnek-e. A tagállamoknak jogosultnak kell lenniük az ezen irányelvben foglaltakon túl egyéb szankciókat és nagyobb mértékű közigazgatási pénzbírságokat előírni.
- (32) A fedezett kötvényekre vonatkozó hatályos nemzeti jogszabályok jellemzően részletes szabályozás és felügyelet alá helyezik a fedezettkötvény-kibocsátást és a fedezettkötvény-programokat annak biztosítása érdekében, hogy a befektetők fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatos jogai mindenkor érvényesüljenek. Az említett felügyelet a program jellemzőinek, a fedezeti követelményeknek és a fedezeti halmaz minőségének a folyamatos ellenőrzését foglalja magában. A befektetők védelmének fontos része, hogy a befektetőket megfelelően tájékoztatni kell a fedezettkötvény-kibocsátásra vonatkozó keretszabályozásról. Célszerű ezért biztosítani, hogy az illetékes hatóságok rendszeres tájékoztatást tegyenek közzé az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseikről és arról, hogy miként látják el a fedezett kötvények közfelügyeletét.
- (33) A fedezett kötvényeket az Unióban jelenleg nemzeti elnevezésekkel és logókkal forgalmazzák, és ezek némelyike nagy ismertségnek örvend. Egyes tagállamokban viszont nincsenek ilyen elnevezések és logók. Szükségesnek tűnik ezért lehetővé tenni, hogy a fedezett kötvényeket az Unióban kibocsátó hitelintézetek a fedezett kötvények mind unióbeli, mind harmadik országbeli befektetők számára való értékesítésekor a speciális „európai fedezett kötvény” logót használhassák, azzal a feltétellel, hogy az érintett fedezett kötvények megfelelnek az uniós jogban meghatározott követelményeknek. E logót szükséges létrehozni annak érdekében, hogy az említett befektetők könnyebben értékelhessék a fedezett kötvények minőségét, és ezáltal az Unión belül és kívül egyaránt vonzóbbnak találják azokat befektetési eszközként. Az említett logó használatát azonban célszerű fakultatívvá tenni, és a tagállamoknak jogosultnak kell lenniük arra, hogy saját nemzeti elnevezéseiket és jelölési rendszerüket az „európai fedezett kötvény” logóval párhuzamosan használják.
- (34) Ezen irányelv alkalmazásának értékelése érdekében a Bizottságnak az EBH-val szorosan együttműködve ellenőriznie kell a fedezett kötvények unióbeli fejlődését, és

jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a befektetők védelméről és a fedezettkötvény-piacok fejlődéséről. A jelentésnek emellett be kell mutatnia a fedezettkötvény-kibocsátás fedezetül szolgáló eszközökkel kapcsolatos fejleményeket, ideértve a tagállamok azon lehetőségét, hogy a fedezett kötvények kibocsátását közvállalkozásoknak nyújtott kölcsönök finanszírozása céljából engedélyezzék.

- (35) A harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények uniós elismerése tekintetében jelenleg nem létezik egyenértékűségi rendszer, kivéve a prudenciális környezetben, ahol egyes harmadik országbeli kötvényekre bizonyos feltételek mellett a likviditás vonatkozásában kedvezményes kezelés alkalmazható. A Bizottságnak ezért az EBH-val szorosan együttműködve értékelnie kell, hogy érdemes és szükséges-e bevezetni egy egyenértékűségi rendszert a fedezett kötvények harmadik országbeli kibocsátói és az ilyen fedezett kötvényekbe befektetők tekintetében. Célszerű, hogy a Bizottság legfeljebb 3 évvel azután, hogy a tagállamoknak meg kell kezdeniük az ezen irányelvet átültető rendelkezések alkalmazását, jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kérdésben, adott esetben egy jogalkotási javaslattal együtt.
- (36) A fedezett kötvényeket jellemzően többéves tervezett futamidővel bocsátják ki. Szükséges ezért átmeneti intézkedéseket bevezetni annak érdekében, hogy az irányelv ne gyakoroljon hatást a [Kiadóhivatal: beillesztendő az ezen irányelv 32. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított dátum] előtt kibocsátott fedezett kötvényekre.
- (37) A fedezett kötvényekre vonatkozó egységes keretszabályozás megállapítása azzal jár, hogy a fedezett kötvények tekintetében módosítani kell a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében szereplő fogalommeghatározást. A 2014/59/EU irányelv a fedezett kötvényeket a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésére való hivatkozással határozza meg, ezért a 2014/59/EU irányelvet is módosítani kell. Továbbá a [Kiadóhivatal: beillesztendő az ezen irányelv 32. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított dátum] előtt a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésének megfelelően kibocsátott fedezett kötvényekre gyakorolt hatások elkerülése érdekében indokolt, hogy az említett fedezett kötvényekre lejáratukig továbbra is fedezett kötvényként lehessen hivatkozni. A 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (38) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának¹³ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltnak tekinti.
- (39) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani – a fedezett kötvények tekintetében általános keretszabályozást kell meghatározni, biztosítva azt, hogy a fedezett kötvények strukturális jellemzői Uniószerre igazodjanak az Unió által biztosított kedvezményes kezelés alapjául szolgáló kockázati jellemzőkhöz –, és ezért a fedezett kötvények piacainak az egész unióban való továbbfejlesztésére és a határokon átnyúló befektetések támogatására irányuló igény miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek

¹³

HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (40) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁴ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság egyeztetett az európai adatvédelmi biztossal, aki ...-án/-én nyújtotta be véleményét¹⁵,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv befektetővédelmi szabályokat állapít meg a következők tekintetében:

- (1) a fedezett kötvények kibocsátására vonatkozó követelmények;
- (2) a fedezett kötvények strukturális jellemzői;
- (3) a fedezett kötvények közfelügyelete;
- (4) az illetékes hatóságok fedezett kötvényekkel kapcsolatos közzétételi követelményei.

2. cikk

Hatály

Ez az irányelv az Unióban letelepedett hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvényekre alkalmazandó.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- (1) „fedezett kötvény”: hitelintézet által kibocsátott adóssághitelezvény, amelyet olyan fedezeti eszközhalmazzal biztosítanak, amelyet a fedezettkötvény-befektetők elsőbbségi hitelezőként közvetlen fedezetként igénybe vehetnek;
- (2) „fedezettkötvény-program”: a 15. cikkben említett eszközök és kötelezettségek, továbbá a hitelintézet azon tevékenységei, amelyek a fedezett kötvényeknek a 19. cikk szerint engedélyezett kibocsátásához kapcsolódnak;
- (3) „fedezeti halmaz”: a fedezett kötvények biztosítékát képező eszközök, amelyeket elkülönítenek a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet által tartott egyéb eszközöktől;
- (4) „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
- (5) „szakosított jelzálog-hitelintézet”: olyan hitelintézet, amely kizárólag fedezettkötvény-kibocsátásból finanszíroz hiteleket, jogszerűen csak jelzálog- és

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

¹⁵ [HL C (...).]

közzektor-hitelezési tevékenységet végezhet, és nem gyűjthet nyilvánosan betéteket, csak más visszafizetendő pénzeszközöket;

- (6) „futamidő-rövidítés”: olyan helyzet, amelyben a fedezett kötvényt kibocsátó hitelintézet vagy annak képviselője a fedezett kötvényt azonnal esedékessé és kifizethetővé nyilvánítja, és így a fedezett kötvény után járó kifizetéseket az eredeti lejáratnál korábban kell törleszteni a fedezettkötvény-befektetők számára;
- (7) „piaci érték”: ingatlan esetében az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 76. pontjában meghatározott piaci érték;
- (8) „jelzálog-hitelbiztosítéki érték”: ingatlan esetében az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 74. pontjában meghatározott jelzálog-hitelbiztosítéki érték;
- (9) „lakóingatlan”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 75. pontjában meghatározott lakóingatlan;
- (10) „elsődleges eszköz”: a fedezeti halmaz domináns eszköze, amely meghatározza a fedezeti halmaz jellegét;
- (11) „helyettesítő eszköz”: az elsődleges eszköztől eltérő olyan eszköz, amely hozzájárul a fedezeti követelmények teljesítéséhez;
- (12) „túlfedezet”: a biztosítékok olyan, törvényben előírt vagy szerződéses szintje, amely meghaladja a 15. cikkben meghatározott fedezeti követelményt;
- (13) „hozáigazítási követelmény”: olyan szabály, amelynek értelmében az esedékessé váló eszközök és kötelezettségek közötti cash flow-kat egymáshoz kell igazítani annak biztosításával, hogy a hitelfelvevőktől kapott összegek még a fedezettkötvény-befektetőknek teljesítendő kifizetések előtt beérkezzenek, és azokkal legalább azonos nagyságúak legyenek;
- (14) „nettó likviditáskiáramlás”: a fedezettkötvény-program kötelezettségeinek – ideértve a tőketörlesztést és a kamatfizetést, valamint a származtatott ügyletekből eredő kifizetéseket – és a fedezeti halmaz eszközeiből eredő beáramlásoknak a különbsége;
- (15) „meghosszabbítható lejárat szerkezet”: olyan mechanizmus, amely egy meghatározott kiváltó esemény bekövetkezésekor lehetővé teszi a fedezett kötvények tervezett lejáratának egy adott időszakkal való meghosszabbítását;
- (16) „fedezett kötvények közfelügyelete”: a fedezettkötvény-programok felügyelete, amely biztosítja a fedezettkötvény-kibocsátásra alkalmazandó követelményeknek való megfelelést és az ilyen követelmények érvényesítését;
- (17) „különleges vagyonfelügyelő”: a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetéseképtelensége esetén az érintett fedezettkötvény-program igazgatására kinevezett személy vagy szervezet.

II. CÍM

A FEDEZETT KÖTVÉNYEK STRUKTURÁLIS JELLEMZŐI

1. fejezet

Kettős fedezet és csődtávoliság

4. cikk

Kettős fedezet

- (1) A tagállamok szabályok megállapításával a következő követelésekre jogosítják fel a fedezettkötvény-befektetőket:
- a) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézettel szembeni követelés;
 - b) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetési képtelensége vagy szanálása esetén a fedezeti halmazba tartozó eszközök tőkéjével és felhalmozott kamataival szembeni elsőbbségi követelés;
 - c) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetési képtelensége esetén, ha a b) pontban említett elsőbbségi követelés nem teljesíthető teljeskörűen, az említett hitelintézet csődvagyonával szembeni olyan követelés, amely a rendes fizetési képtelenségi eljárás kielégítési sorrendjét meghatározó nemzeti jog szerint egyenrangú a hitelintézet biztosítékkal nem rendelkező nem elsőbbségi hitelezőinek követeléseivel.
- (2) Az (1) bekezdésben említett követelések a fedezett kötvényekhez kötődő teljes fizetési kötelezettség mértékére korlátozódnak.
- (3) A tagállamok az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában egy szakosított jelzálog-hitelintézet fizetési képtelensége esetén megállapíthatnak olyan szabályokat, amelyek értelmében a fedezettkötvény-befektetők követelése magasan rangúak, mint a szakosított jelzálog-hitelintézet biztosítékkal nem rendelkező nem elsőbbségi hitelezőinek követelése – amelyeket a rendes fizetési képtelenségi eljárás hitelezői sorrendjét meghatározó nemzeti jognak megfelelően határoznak meg –, de alacsonyabb rangúak, mint a többi elsőbbségi hitelező követelése.

5. cikk

A fedezett kötvények csődtávolisága

A tagállamok biztosítják, hogy a fedezett kötvényekhez kötődő fizetési kötelezettségek a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetési képtelensége vagy szanálása esetén ne tartozzanak automatikus futamidő-rövidítés hatálya alá.

2. fejezet

Fedezeti halmaz és fedezet

I. SZAKASZ

ELFOGADHATÓ ESZKÖZÖK

6. cikk

Elfogadható eszközök

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezett kötvényeket mindenkor fedezni kell az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének a)–g) pontjában említett kiváló minőségű eszközökkel vagy más olyan eszközökkel, amelyek megfelelnek legalább a következő követelményeknek:
- a) az eszközök piaci értéke vagy jelzálog-hitelbiztosítéki értéke meghatározható;
 - b) az eszközön lévő jelzálog, teher, zálogjog vagy más garancia végrehajtható;
 - c) az eszközön lévő jelzálog, teher, zálogjog vagy más garancia létrehozásakor minden vonatkozó jogi követelmény teljesült;
 - d) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet az eszközt biztosító jelzálog, teher, zálogjog vagy más garancia révén indokolatlan késedelem nélkül realizálni tudja az eszköz értékét.

A tagállamok az a) pont alkalmazásában megállapítják az eszközértékelés szabályait.

A tagállamok a b) pont alkalmazásában megállapítják azokat a szabályokat, amelyek biztosítják a fedezeti halmaz eszközein lévő jelzálogok, terhek, zálogjogok vagy más garancia azonnali kérelmezését és bejegyzését.

A tagállamok a b) és a d) pont alkalmazásában biztosítják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek az eszközöknek a fedezeti halmazba való felvétele előtt értékeljék azok végrehajthatóságát.

- (2) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek megfelelő eljárásokkal rendelkezzenek annak ellenőrzésére, hogy a biztosítékként használt eszközök megfelelően biztosítva legyenek a károkkal szemben.
- (3) A tagállamok az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában előírják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek az említett bekezdéseknek való megfelelésük bizonyítása céljából dokumentációt vezessenek a biztosítékként használt eszközökről és hitelezési politikájukról.

7. cikk

Az Unión kívül található eszközök

- (1) A tagállamok a (2) bekezdésre is figyelemmel lehetővé tehetik a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek számára, hogy a fedezeti halmazba az Unión kívül található eszközt is felvegyenek.
- (2) Ha a tagállamok lehetővé teszik az (1) albekezdésben említett eszközök felvételét, akkor a befektetők védelme érdekében ellenőrizniük kell, hogy az Unión kívül található eszközök megfelelnek-e a 6. cikkben meghatározott összes

követelménynek, és hogy az eszközök értékesítése jogilag végrehajtható-e az Unióban található eszközökhöz hasonló módon.

8. cikk

Csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrák

A tagállamok szabályokat állapíthatnak meg a csoporthoz tartozó hitelintézet által kibocsátott fedezett kötvényeknek („belsőleg kibocsátott fedezett kötvényeknek”) biztosítékként való felhasználása tekintetében, ha e felhasználásra csoporton belüli ügylet útján, egy ugyanazon csoporthoz tartozó másik hitelintézet általi külső fedezettkötvény-kibocsátással („külsőleg kibocsátott fedezett kötvényekkel”) kapcsolatban kerül sor. A tagállamok a befektetők védelme érdekében az említett szabályokba belefoglalják legalább a következő követelményeket:

- a) a külsőleg kibocsátott fedezett kötvények biztosítékként használt, belsőleg kibocsátott fedezett kötvények a külső kibocsátást végző hitelintézet mérlegében szerepelnek;
- b) a külső kibocsátást végző hitelintézet olyan követeléssel rendelkezik a belső kibocsátást végző hitelintézettel szemben, amelyet a belsőleg kibocsátott fedezett kötvények biztosítanak;
- c) a külsőleg kibocsátott fedezett kötvényeket a csoporton kívüli fedezettkötvény-befektetőknek értékesítik;
- d) a belsőleg és a külsőleg kibocsátott fedezett kötvények egyaránt az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete szerinti 1. hitelminőségi besorolásba tartoznak, és lakóingatlan- vagy kereskedelmiingatlan-jelzáloggal fedezettek.

9. cikk

Együttes finanszírozás

- (1) A tagállamok a (2) bekezdésre is figyelemmel lehetővé teszik, hogy a hitelintézet által nyújtott, lakóingatlanhoz vagy kereskedelmi ingatlanhoz fűződő jelzálogokkal, terhekkel, zálogjogokkal vagy más hasonló biztosítéki jogokkal fedezett kölcsönöket egy másik hitelintézet fedezettkötvény-kibocsátásánál a fedezeti halmaz eszközeként használják.
- (2) A tagállamok a befektetők védelme érdekében szabályok megállapításával szabályozzák a kölcsönöknek és a jelzálogoknak, terheknek, zálogjogoknak vagy más hasonló biztosítéki jogoknak az azokat kibocsátó hitelintézetről a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetre való átruházását. E szabályoknak biztosítaniuk kell a 6. és a 12. cikkben megállapított követelmények teljesülését.

10. cikk

A fedezeti halmaz összetétele

A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják a fedezeti halmaz eszközeinek megfelelő szintű homogenitását, vagyis az eszközök strukturális jellemzőinek, élettartamának vagy kockázati profiljának hasonlóságát.

11. cikk

A fedezeti halmazban lévő származtatott ügyletek

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében csak akkor teszik lehetővé, hogy a fedezeti halmaz származtatott ügyleteket tartalmazzon, ha teljesülnek legalább a következő követelmények:
- a) a fedezeti halmaz kizárólag kockázatfedezeti célból tartalmazza a származtatott ügyleteket;
 - b) a származtatott ügyleteket kellően dokumentálják;
 - c) a származtatott ügyleteket a 12. cikknek megfelelően elkülönítik;
 - d) a származtatott ügyleteket nem lehet megszüntetni a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetéseképtelensége vagy szanálása esetén;
 - e) a származtatott ügyletek megfelelnek a (2) bekezdés alapján megállapított szabályoknak.
- (2) A tagállamok az (1) bekezdésben felsorolt követelmények teljesülése érdekében olyan szabályokat állapítanak meg a fedezeti halmazban lévő származtatott ügyletek tekintetében, amelyek tartalmazzák legalább a következőket:
- a) a fedezeti ügyleti partnerekre vonatkozó alkalmassági feltételek;
 - b) a fedezeti halmazban lévő származtatott ügyletek összegére vonatkozó korlátok;
 - c) a származtatott ügyletekkel kapcsolatban rendelkezésre bocsátandó dokumentáció.

12. cikk

A fedezeti halmaz eszközeinek elkülönítése

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezeti halmaz eszközeinek elkülönítése feleljen meg legalább a következő követelményeknek:
- a) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet azonosítani tudja a fedezeti halmaz eszközeit;
 - b) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetet végrehajtható jogi előírás kötelezi a fedezeti halmaz eszközeinek elkülönítésére;
 - c) a fedezeti halmaz eszközei teljes mértékben védettek harmadik felek követeléseivel szemben, és nem képezik részét a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet csődvagyónának.

Az első albekezdés alkalmazásában a fedezeti halmaz eszközei magukban foglalják a származtatott ügyletek pozícióival kapcsolatban kapott biztosítékokat is.

- (2) A fedezeti halmaz eszközeinek az (1) bekezdés szerinti elkülönítése a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetéseképtelensége vagy szanálása esetén is alkalmazandó.

13. cikk
Fedezetellenőr

- (1) A tagállamok előírhatják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek fedezetellenőrt nevezzenek ki a fedezeti halmaznak a 6–12. és a 14–17. cikkben meghatározott követelmények tekintetében való folyamatos ellenőrzése céljából.
- (2) Ha a tagállamok élnek az (1) bekezdés szerinti lehetőséggel, akkor szabályokat kell megállapítaniuk legalább a következők tekintetében:
 - a) a fedezetellenőr kinevezése és felmentése;
 - b) a fedezetellenőrre vonatkozó alkalmassági feltételek;
 - c) a fedezetellenőr szerepe és feladatai, ideértve a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetéseképtelenségének vagy szanálásának esetét is;
 - d) a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóság számára való jelentéstételi kötelezettség;
 - e) a fedezetellenőr feladatainak ellátásához szükséges információkhoz való hozzáférés joga.
- (3) A fedezetellenőr elkülönül és független a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézettől és a hitelintézet könyvvizsgálójától.
- (4) Ha a tagállamok élnek az (1) bekezdés szerinti lehetőséggel, erről értesítik az EBH-t.

14. cikk
A befektetők tájékoztatása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet által a fedezettkötvény-programokról nyújtott tájékoztatás kellően részletes legyen ahhoz, hogy a befektetők értékelni tudják a program profilját és kockázatait, és elvégezdhessék előzetes vizsgálataikat.
- (2) A tagállamok az (1) bekezdés alkalmazásában biztosítják, hogy a befektetők legalább negyedévente megkapják a tájékoztatást, amelynek tartalmaznia kell legalább a következő minimális portfólióinformációkat:
 - a) a fedezeti halmaz és a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány értéke;
 - b) a fedezeti halmaz eszközeinek földrajzi eloszlása és típusa, a fedezett hitelek nagysága és az értékelési módszer;
 - c) a kamatláb-, deviza-, hitel-, piaci és likviditási kockázatok részletei;
 - d) a fedezeti halmaz eszközeinek és a fedezett kötvényeknek a lejárat szerkezete;
 - e) az előírt fedezeti szint, valamint a szerződéses és az önkéntes túlfedezet szintje;
 - f) a több mint 90 napja késedelmes hitelek százalékos aránya.

A tagállamok biztosítják, hogy a befektetők a tájékoztatást összesített formában kapják. A tagállamok előírhatják azt is, hogy a tájékoztatást kölcsönönként kell megadni.

- (3) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek a honlapjukon tegyék közzé az (1) és a (2) bekezdésnek megfelelően a befektetők rendelkezésére bocsátott tájékoztatást.

II. SZAKASZ

FEDEZETI ÉS LIKVIDITÁSI KÖVETELMÉNYEK

15. cikk

Fedezeti követelmények

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezettkötvény-programok mindenkor feleljenek meg legalább a következő fedezeti követelményeknek:
- a) a fedezeti halmaz eszközei fedezetet nyújtanak a fedezett kötvényekkel kapcsolatos összes kötelezettségre, ideértve a forgalomban lévő fedezettkötvény-állománnyal kapcsolatos tőketörlesztési és kamatfizetési kötelezettségeket és a fedezettkötvény-program fenntartási és igazgatási költségeit;
 - b) a fedezeti szint számítása biztosítja, hogy a fedezeti halmaz eszközeinek összesített névértéke legalább akkora legyen, mint a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány összesített névértéke („névértékelv”);
 - c) a fedezeti követelmény teljesítéséhez a fedezeti halmaz következő eszközei járulnak hozzá:
 - i. az elsődleges eszközök;
 - ii. a helyettesítő eszközök;
 - iii. a 16. cikknek megfelelően tartott likvid eszközök;
 - iv. a 11. cikknek megfelelően tartott származtatott ügyletek;
 - v. a törvényben előírt túlfedezet;
 - d) a fedezeti halmazhoz nem járulnak hozzá azok a fedezetlen követelések, amelyek az 575/2013/EU rendelet 178. cikkével összhangban nemteljesítőnek minősülnek.

A tagállamok az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában lehetővé tehetik más számítási elv alkalmazását, ha az legalább akkora fedezeti szintet eredményez, mint a névértékelv alkalmazása.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a fedezeti szint számítása és a kötelezettségek számítása azonos módszerrel történjen.

16. cikk

A fedezeti halmaz likviditási pufferére vonatkozó követelmények

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezeti halmaz mindenkor tartalmazzon egy olyan, likvid eszközökből álló likviditási puffert, amely rendelkezésre áll a fedezettkötvény-program nettó likviditáskiáramlásának fedezete céljából.
- (2) A fedezeti halmaz likviditási pufferének 180 napi fedezetet kell biztosítania a nettó likviditáskiáramlásra.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a fedezeti halmaz (1) bekezdésben említett likviditási puffere a következő típusú eszközökből álljon:

- a) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 10., 11. és 12. cikke szerinti 1., 2A. és 2B. szintű eszköznek minősülő eszközök, amelyeket az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 9. cikkének megfelelően értékelnek, és ezen irányelv 13. cikkének megfelelően elkülönítenek;
- b) hitelintézetekkel szembeni kitettségek, amelyek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti 1. hitelminőségi besorolásba tartoznak.

A tagállamok az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában biztosítják, hogy a fedezeti halmaz likviditási pufféréhez ne járulhassanak hozzá az 575/2013/EU rendelet 178. cikke szerinti nemteljesítő kitettségekből eredő fedezetlen követelések.

- (4) Ha a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet más uniós jogszabályokban meghatározott likviditási követelmények hatálya alá tartozik, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1), (2) és (3) albekezdést átültető nemzeti szabályaik nem alkalmazandók az említett más uniós jogszabályok által előírt időszakban.
- (5) A tagállamok lehetővé tehetik, hogy a meghosszabbítható lejáratú szerkezetek esetében a tőkeösszeg számítása a fedezett kötvény végső lejáratú időpontján alapuljon.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott követelmények ne legyenek alkalmazandók olyan fedezett kötvények esetében, amelyek hozzáigazítási követelmények hatálya alá tartoznak.

17. cikk

A meghosszabbítható lejáratú szerkezetekre vonatkozó feltételek

- (1) A tagállamok lehetővé tehetik meghosszabbítható lejáratú szerkezetű fedezett kötvények kibocsátását, ha a befektetők védelmét legalább a következők biztosítják:
 - a) a lejárat meghosszabbítását kiváltó eseményeket szerződés vagy alapszabály határozza meg;
 - b) a lejárat meghosszabbításának kiváltása nem lehet a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet mérlegelésének eredménye;
 - c) a lejáratú szerkezetéről a befektetőnek nyújtott tájékoztatás elegendő ahhoz, hogy a befektetők meg tudják állapítani a fedezett kötvény kockázatát, és részletes leírást ad a következőkről:
 - i. a lejárat meghosszabbítását kiváltó események;
 - ii. a lejárat meghosszabbításának következményei, a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetéseképtelenségének vagy szanálásának esetében;
 - iii. a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságnak és adott esetben a különleges vagyongfelügyelőnek a lejárat meghosszabbításával kapcsolatos szerepe;
 - d) a fedezett kötvény végső lejáratú időpontja mindenkor meghatározható;
 - e) a lejárat meghosszabbítása nem befolyásolja a fedezettkötvény-befektetők sorrendjét;

- f) a lejárat meghosszabbítása nem változtatja meg a fedezett kötvényeknek a 4. cikkben említett kettős fedezettel és az 5. cikkben említett csődtávolsággal kapcsolatos strukturális jellemzőit.
- (2) Ha a tagállamok lehetővé teszik meghosszabbítható lejáratú szerkezetű fedezett kötvények kibocsátását, erről a döntésükről értesítik az EBH-t.

III. CÍM

A FEDEZETT KÖTVÉNYEK KÖZFELÜGYELETE

18. cikk

A fedezett kötvények közfelügyelete

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezettkötvény-kibocsátás a fedezett kötvények közfelügyeletének hatálya alá tartozzon.
- (2) A tagállamok a fedezett kötvények (1) bekezdésben említett közfelügyelete céljából kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot. A kijelölt hatóságokról értesítik a Bizottságot és az EBH-t, és tájékoztatnak a funkciók és a feladatok felosztásáról.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekben megállapított követelmények teljesítésének értékelése céljából ellenőrizzék a fedezett kötvények kibocsátását.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek tartsák nyilván a fedezettkötvény-programmal kapcsolatos ügyleteiket, továbbá megfelelő és célszerű dokumentációs rendszerekkel és eljárásokkal rendelkezzenek.
- (5) A tagállamok megfelelő intézkedésekkel biztosítják továbbá, hogy a (2) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok be tudják szerezni azokat az információkat, amelyek az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekben megállapított követelmények teljesítésének értékeléséhez, az ilyen követelmények esetleges megsértésének vizsgálatához, továbbá a 23. cikket átültető nemzeti rendelkezéseknek megfelelő közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések meghozatalához szükségesek.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek a fedezett kötvények közfelügyeletéhez kapcsolódó funkciók betöltéséhez szükséges szakértelemmel, erőforrásokkal, működési kapacitással, hatáskörrel és függetlenséggel.

19. cikk

A fedezettkötvény-programok engedélyezése

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezettkötvény-programot engedélyeztetni kell, mielőtt annak keretében fedezett kötvényeket bocsátanak ki. A tagállamok ezzel az engedélyezési hatáskörrel a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságokat ruházzák fel.
- (2) A tagállamok megállapítják az (1) bekezdésben említett engedélyezés követelményeit, ideértve legalább a következőket:
- a) a fedezettkötvény-kibocsátást meghatározó megfelelő működési program;

- b) a befektetők védelmét célzó megfelelő politikák, eljárások és módszerek a fedezeti halmazban szereplő kölcsönök jóváhagyása, módosítása, megújítása és refinanszírozása tekintetében;
- c) a fedezettkötvény-programhoz rendelt külön vezetőség és személyzet, amely megfelelő képesítéssel és ismeretekkel rendelkezik a fedezett kötvények kibocsátása és a fedezettkötvény-program igazgatása tekintetében;
- d) a fedezeti halmaz olyan igazgatási felépítése, amely megfelel az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekben megállapított alkalmazandó követelményeknek.

20. cikk

A fedezett kötvények közfelügyelete fizetéseképtelenség vagy szanálás esetén

- (1) A 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet szanálása esetén együttműködnek a szanálási hatósággal annak érdekében, hogy védjék a fedezettkötvény-befektetők jogait és érdekeit, többek között legalább annak ellenőrzésével, hogy a szanálási eljárás alatt folyamatosan biztosított legyen a fedezettkötvény-program irányítása.
- (2) A tagállamok a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetéseképtelensége esetén előírhatják egy különleges vagyonfelügyelő kinevezését annak érdekében, hogy védjék a fedezettkötvény-befektetők jogait és érdekeit, többek között legalább annak ellenőrzésével, hogy a fizetéseképtelenségi eljárás alatt folyamatosan biztosított legyen a fedezettkötvény-program irányítása.

Ha a tagállamok élnek ezzel a lehetőséggel, akkor elő kell írniuk, hogy a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok vegyenek részt a különleges vagyonfelügyelő kinevezésében és felmentésében.

- (3) Ha a tagállamok a (2) bekezdésnek megfelelően különleges vagyonfelügyelő kinevezését írják elő, akkor legalább a következők tekintetében meg kell állapítaniuk a különleges vagyonfelügyelő feladatairól és felelősségi köreiről szóló szabályokat:
 - a) a fedezett kötvényekhez kötődő kötelezettségek kiegyenlítése;
 - b) a fedezeti halmaz eszközeinek kezelése és értékesítése, ideértve az eszközöknek a fedezett kötvényekből eredő kötelezettségekkel együtt való átruházását egy másik, fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetre;
 - c) azon jogügyletek végrehajtása, amelyek a fedezeti halmaz szabályos igazgatásához, a fedezett kötvényekből eredő kötelezettségek fedezetének folyamatos ellenőrzéséhez, a fedezeti halmaz eszközeinek behajtását célzó eljárások megindításához és a fedezett kötvényekből eredő kötelezettségek teljesítése után fennmaradó eszközöknek a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet csődvagyonába való átvezetéséhez szükségesek.
- (4) A tagállamok a fizetéseképtelenségi és a szanálási eljárások alkalmazásában biztosítják a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok, a különleges vagyonfelügyelő (ha kinevezték) és a szanálási hatóságok közötti koordinációt és információcserét.

21. cikk

Az illetékes hatóságok számára való jelentéstétel

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok számára jelentsék a (2) bekezdésben a fedezettkötvény-programok kapcsán meghatározott információkat. A jelentéstételnek rendszeresen és kérésre kell megtörténnie. A tagállamok megállapítják a rendszeres jelentéstétel gyakoriságára vonatkozó szabályokat.
- (2) Az (1) bekezdés alapján megállapítandó jelentéstételi kötelezettségnek legalább a fedezettkötvény-programra vonatkozó következő követelmények tekintetében elő kell írnia információk benyújtását:
 - a) a 4. cikk szerinti kettős fedezet;
 - b) a fedezett kötvény 5. cikk szerinti csődtávolsága;
 - c) az eszközök elfogadhatósága és a fedezeti halmazra vonatkozó követelmények a 6–11. cikk szerint;
 - d) a fedezeti halmaz eszközeinek elkülönítése a 12. cikk szerint;
 - e) a fedezetellenőr működése a 13. cikk szerint;
 - f) a befektetők tájékoztatására vonatkozó követelmények a 14. cikk szerint;
 - g) a 15. cikk szerinti fedezeti követelmények;
 - h) a fedezeti halmaz likviditási puffere a 16. cikk szerint;
 - i) a meghosszabbítható lejáratú szerkezetekre vonatkozó feltételek a 17. cikk szerint.
- (3) A tagállamok szabályokat írnak elő a tekintetben, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetnek a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetéseképtelensége vagy szanálása esetén miként kell jelentenie a (2) bekezdésben meghatározott követelményeket a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok számára.

22. cikk

Az illetékes hatóságoknak a fedezett kötvények közfelügyeletével kapcsolatos hatásköre

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében a fedezett kötvények közfelügyeletének ellátásához szükséges minden felügyeleti, vizsgálati és szankciós hatáskörrel felruházzák a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságokat.
- (2) Az (1) bekezdésben említett hatáskör a következőkre vonatkozik:
 - a) a 19. cikk szerinti engedély megadása vagy az engedélykérelem elutasítása;
 - b) a fedezettkötvény-program rendszeres felülvizsgálata az ezen irányelvnek való megfelelés értékelése céljából;
 - c) helyszíni és helyszínen kívüli ellenőrzések végrehajtása;
 - d) a 23. cikket átültető nemzeti rendelkezéseknek megfelelő közigazgatási szankciók vagy bírságok és korrekciós intézkedések meghozatala;

- e) a fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatos felügyeleti iránymutatások elfogadása és alkalmazása.

23. cikk

Közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések

- (1) A tagállamok legalább a következő helyzetek tekintetében megállapítják a megfelelő közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések meghozatalának szabályait:
- a) a hitelintézet valótlan nyilatkozattétel vagy más szabálytalanság útján szerezte meg a fedezett kötvények kibocsátására vonatkozó engedélyt;
 - b) a hitelintézet már nem felel meg az engedélyezés feltételeinek;
 - c) a hitelintézet a 19. cikket átültető rendelkezéseknek megfelelő engedély megszerzése nélkül bocsát ki fedezett kötvényeket;
 - d) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 4. cikket átültető rendelkezésekben meghatározott követelményeknek;
 - e) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet olyan fedezett kötvényeket bocsát ki, amelyek nem felelnek meg az 5. cikket átültető rendelkezésekben meghatározott követelményeknek;
 - f) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet olyan fedezett kötvényeket bocsát ki, amelyek nem rendelkeznek a 6. cikket átültető rendelkezéseknek megfelelő fedezettel;
 - g) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet olyan fedezett kötvényeket bocsát ki, amelyek fedezetéül az Unión kívül található eszközök szolgálnak, de megsérti a 7. cikket átültető rendelkezésekben meghatározott követelményeket;
 - h) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fedezett kötvényeit a csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrával fedezi, de megsérti a 8. cikket átültető rendelkezésekben meghatározott követelményeket;
 - i) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 9. cikket átültető rendelkezésekben az együttes finanszírozás kapcsán meghatározott feltételeknek;
 - j) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 10. cikket átültető rendelkezésekben a fedezeti halmaz összetétele kapcsán meghatározott követelményeknek;
 - k) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem kockázatfedezeti célból szerepelteti a származtatott ügyleteket a fedezeti halmazban, vagy nem felel meg a 11. cikket átültető rendelkezésekben meghatározott feltételeknek;
 - l) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 12. cikket átültető rendelkezésekben a fedezeti halmaz eszközeinek elkülönítése kapcsán meghatározott követelményeknek;
 - m) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet a 14. cikket átültető rendelkezéseket megsértve elmulasztja a jelentéstételt, illetve hiányos vagy pontatlan információkat bocsát rendelkezésre;
 - n) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet a 16. cikket átültető rendelkezéseket megsértve ismételtlen vagy tartósan elmulasztja a fedezeti halmaz likviditási pufférének fenntartását;

- o) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 17. cikket átültető rendelkezésekben a meghosszabbítható lejáratú szerkezetek kapcsán meghatározott feltételeknek;
 - p) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet a 21. cikk (2) bekezdésének a)–i) pontját átültető rendelkezéseket megsértve elmulasztja a kötelezettségekre vonatkozó jelentéstételt, illetve hiányos vagy pontatlan információkat bocsát rendelkezésre;
- (2) Az (1) bekezdésben említett szankcióknak és intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és magukban kell foglalniuk legalább a következőket:
- a) a fedezett kötvények kibocsátására vonatkozó engedély visszavonása;
 - b) a jogsértést elkövető természetes vagy jogi személy személyazonosságának és a jogsértés természetének nyilvános közzététele a 24. cikknek megfelelően;
 - c) a természetes vagy jogi személyt a jogsértő magatartás folytatásától és megismétlésétől tiltó végzés meghozatala;
 - d) közigazgatási bírság kiszabása.
- (3) A tagállamok gondoskodnak arról is, hogy a közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket ténylegesen végrehajtsák.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb korrekciós intézkedések típusának és a közigazgatási bírság összegének meghatározásakor az illetékes hatóságok – ahol releváns – figyelembe vegyék az összes következő körülményt:
- a) a jogsértés súlyossága és fennállásának időtartama;
 - b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
 - c) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, többek között a jogi személy teljes árbevételének vagy a természetes személy éves jövedelmének figyelembevételével;
 - d) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által a jogsértés révén elért haszon vagy elkerült veszteség nagysága, amennyiben meghatározható;
 - e) a jogsértés révén harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
 - f) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;
 - g) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;
 - h) a jogsértés tényleges vagy potenciális rendszerszintű következményei.
- (5) Amennyiben az (1) bekezdésben említett rendelkezések jogi személyekre alkalmazandók, a tagállamok azt is biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében meghatározott közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket a vezető testület tagjaira, és más olyan egyénekre is alkalmazzák, akik a nemzeti jog szerint felelősek a jogsértésért.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciók és korrekciós

intézkedések meghozatala előtt lehetőséget adjanak az érintett természetes vagy jogi személy meghallgatására.

- (7) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket előíró határozatokat kellően indokolják meg, és azokkal szemben jogorvoslattal lehessen élni.

24. cikk

Közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések közzététele

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvet átültető rendelkezések foglaljanak magukban olyan szabályokat, amelyek előírják a közigazgatási szankcióknak és korrekciós intézkedéseknek a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok honlapján való, indokolatlan késedelem nélküli közzétételét.
- (2) Az (1) bekezdés alapján elfogadott szabályoknak elő kell írniuk legalább azon jogerős határozatok közzétételét, amelyeket az ezen irányelvet átültető rendelkezések megsértése miatt hoztak.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen közzététel foglalja magában a jogsértés típusára és jellegére, továbbá a szankcióval sújtott természetes vagy jogi személy személyazonosságára vonatkozó információkat. Biztosítják továbbá, hogy ezeket az információkat a (4) bekezdésre is figyelemmel indokolatlan késedelem nélkül tegyék közzé, miután az érintett személyt tájékoztatták a szankcióról.
- (4) Ha a tagállamok engedélyezik a nem jogerős szankciók közzétételét, a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságoknak hivatalos honlapjukon is haladéktalanul közzé kell tenniük a jogorvoslat állására és kimenetelére vonatkozó információkat.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok a következő körülmények bármelyikének fennállásakor anonimizáltan, a nemzeti jognak megfelelő módon tegyék közzé a szankciókat:
- a) ha a szankciót természetes személyre szabták ki, és a személyes adatok közzététele aránytalan lenne;
 - b) ha a közzététel veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő nyomozást;
 - c) ha a közzététel megállapítható aránytalan veszteséget okozna az érintett intézményeknek vagy természetes személyeknek.
- (6) A tagállamok lehetővé tehetik, hogy az anonimizált módon közzétett szankciót vagy intézkedést a későbbiekben a releváns adatokkal együtt is közzétegyék.
- (7) A tagállamok biztosítják, hogy ha a végső fokon eljáró bíróság a közigazgatási szankciót vagy korrekciós intézkedést kiszabó határozatot érvényteleníti, akkor az erről szóló határozatot is közzétegyék.
- (8) A tagállamok biztosítják, hogy a (2)–(6) bekezdésben említett közzétételek legalább a közzétételt követő öt éven át fennmaradjanak a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok hivatalos honlapján. A közzétételben szereplő személyes adatok csak a szükséges ideig, az alkalmazandó személyesadat-védelmi szabályokkal összhangban szerepeltethetők a hivatalos honlapon.
- (9) A 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t minden előírt közigazgatási szankcióról és korrekciós intézkedésről, beleértve adott

esetben a kapcsolódó jogorvoslati kereseteket és azok kimenetelét. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok részletes tájékoztatást kapjanak az elrendelt büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos jogerős ítéletekről, amelyekről az EBH-val is tájékoztatniuk kell.

- (10) Az EBH a vele közölt közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket központi adatbázisban nyilvántartja. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt a (9) bekezdés értelmében általuk szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

25. cikk

Együttműködési kötelezettség

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok szorosan együttműködjenek azzal az illetékes hatósággal, amely az alkalmazandó uniós jognak megfelelően a hitelintézetek általános felügyeletét látja el.
- (2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok egymással is szorosan együttműködjenek. Az együttműködés magában foglalja azon információk egymással való megosztását is, amelyek a másik hatóság számára relevánsak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerinti felügyeleti feladatai ellátásához.
- (3) A tagállamok a (2) bekezdés második mondatának alkalmazásában biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok elvégezzék a következőket:
- a) a másik illetékes hatóság kérésére közöljék az összes releváns információt;
 - b) saját kezdeményezésükre közöljenek minden alapvető információt a többi tagállam illetékes hatóságaival.
- (4) A tagállamok azt is biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok ezen irányelv alkalmazásában együttműködjenek az EBH-val.
- (5) E cikk alkalmazásában az az információ minősül alapvetőnek, amely lényegesen befolyásolja a fedezettkötvény-kibocsátás értékelését egy másik tagállamban.

26. cikk

Közzétételi követelmények

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok a hivatalos honlapjukon indokolatlan késedelem nélkül közzétegyék a következő információkat:
- a) a fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatban elfogadott törvényeik, rendeleteik, közigazgatási szabályaik és általános iránymutatásaik szövege;
 - b) a fedezett kötvények kibocsátására engedéllyel rendelkező hitelintézetek jegyzéke;
 - c) az „európai fedezett kötvény” logó használatára jogosult fedezett kötvények jegyzéke.
- (2) Az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett információknak elégségesnek kell lenniük ahhoz, hogy a különböző tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazott

módszereket érdemben össze lehessen hasonlítani. Ezen információkat a változásokat figyelembe véve érdekében aktualizálni kell.

- (3) A 18. cikk (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok az (1) bekezdés b) és c) pontja alkalmazásában évente értesítik az EBH-t a hitelintézetek és a fedezett kötvények jegyzékéről.

IV. CÍM LOGÓ

27. cikk

Logó

A tagállamok lehetővé teszik, hogy a hitelintézetek az „európai fedezett kötvény” logót használják azon fedezett kötvények tekintetében, amelyek megfelelnek az ezen irányelvet átültető rendelkezések követelményeinek.

V. CÍM MÁS IRÁNYELVEK MÓDOSÍTÁSAI

28. cikk

A 2009/65/EK irányelv módosítása

A 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdése a következőképpen módosul:

- (1) Az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az (1) bekezdés első albekezdésében megállapított 5 %-os korlátot legfeljebb 25 %-ra emelhetik, ha a kötvényeket [Kiadóhivatal: beillesztendő az ezen irányelv 32. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított dátum + 1 nap] előtt bocsátották ki, és azok teljesítik az ezen bekezdés – a kibocsátásuk időpontjában alkalmazandó változat – követelményeit, vagy ha a kötvények az (EU) 20XX/XX európai parlamenti és tanácsi irányelv* 3. cikkének 1. pontja szerinti, fedezett kötvényekre vonatkozó fogalommeghatározás hatálya alá tartoznak.

* [Kiadóhivatal: beillesztendő a következő irányelvre vonatkozó hivatkozás: Az Európai parlament és a Tanács (EU) .../...irányelve (...) a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK irányelv és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (HL L [...], [...], [...]. o.)];

- (2) A harmadik albekezdést el kell hagyni.

29. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosítása

A 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 96. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„96. „fedezett kötvény”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* – a kibocsátás időpontjában alkalmazandó változat – 52. cikkének (4) bekezdésében említett instrumentum, amelyet [Kiadóhivatal: beillesztendő az ezen irányelv 32. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított dátum + 1 nap] előtt bocsátottak ki, vagy az (EU) 20XX/XX európai parlamenti és tanácsi irányelv** 3. cikkének 1. pontjában meghatározott fedezett kötvény;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

** [Kiadóhivatal: beillesztendő a következő irányelvre vonatkozó hivatkozás: Az Európai parlament és a Tanács (EU) .../...irányelve (...) a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK irányelv és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (HL L [...], [...], [...] o.).]”

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk *Átmeneti intézkedések*

A tagállamok biztosítják, hogy a [Kiadóhivatal: beillesztendő az ezen irányelv 32. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított dátum + 1 nap] előtt kibocsátott azon fedezett kötvények, amelyek megfelelnek a 2009/65/EK irányelv – a kibocsátásuk időpontjában alkalmazandó változat – 52. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek, ne tartozzanak a jelen irányelv 5–12., 15., 16., 17. és 19. cikkének hatálya alá, de lejáratukig a jelen irányelvnek megfelelően továbbra is fedezett kötvénynek legyenek nevezhetők.

31. cikk *Felülvizsgálatok és jelentések*

- (1) XX-ig [Kiadóhivatal: beillesztendő az ezen irányelv 32. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított dátum + 3 év] a Bizottság az EBH-val szorosan együttműködve jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy a fedezett kötvényekkel kapcsolatos nemzetközi fejleményeknek, különösen a harmadik országbeli jogszabályi keretek fejlődésének figyelembevételével érdemes-e egyenértékűségi rendszert bevezetni a harmadik országbeli fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek és a fedezett kötvényekbe befektetők tekintetében.
- (2) XX-ig [Kiadóhivatal: beillesztendő az ezen irányelv 32. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított dátum + 3 év] a Bizottság az EBH-val szorosan együttműködve jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról a befektetők védelme és a fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatos uniós fejlemények tekintetében, ideértve:
 - a) a fedezettkötvény-kibocsátási engedélyek számának alakulását;
 - b) az ezen rendeletet átültető rendelkezésekkel és az 575/2013/EU rendelet 129. cikkével összhangban kibocsátott fedezett kötvények számának alakulását;
 - c) a fedezettkötvény-kibocsátás fedezetéül szolgáló eszközökkel kapcsolatos fejleményeket;
 - d) a túlfedezet szintjének alakulását;

- e) a határon átnyúló fedezettkötvény-befektetéseket, ideértve a harmadik országokat érintő befelé és kifelé irányuló befektetéseket;
 - f) a meghosszabbítható lejáratú szerkezetű fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatos fejleményeket.
- (3) A tagállamok a (2) bekezdés alkalmazásában XX-ig [Kiadóhivatal: beillesztendő az ezen irányelv 32. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított dátum + 2 év] benyújtják a Bizottságnak az a)–f) pontban említett információkat.

32. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb [beillesztendő; hatálybalépés + 1 év]-ig elfogadják és kihadjatják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket [beillesztendő; az első albekezdésben szereplő dátum + 1 nap]-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök